

LOUŇOVICKÝ zpravodaj

3/2010

Vydává Obecní úřad Louňovice • červenec 2010

SLOVO ÚVODEM

MILÍ LOUŇOVÁCI

Stále víc a víc z nás přestává na svých zahrádkách pěstovat ovoce a zeleninu a ještě ve větší míře to platí o chovu drobných hospodářských zvířat. Vše se přece dá lehce koupit. To samé platí i o různých pracích, které jsme si dříve dělali sami a nyní si na ně jednáme a platíme „odborníky“. Ne, nevolem v žádném případě po návratu starých časů, jenom po tom, abychom více užívali rozum a zbytečně nevynakládali prostředky, na co nemusíme. Zároveň si myslím, že to, co vytvoříme sami pro sebe, nám poskytne větší radost. V širším významu to platí například i o nedávno opraveném dětském hřišti na Zvoničce. Specializovaná firma by zajisté dodala různé typy sériově vyráběných prvků s patřičnou certifikací. Přesto si myslím, že naše hřiště, vytvořené místními občany, je daleko hezčí a má i něco navíc, co ta od cizích profesionálů nemají, má svoji „duši“ v podobě vyřezaného tukana, kotvy, pirátské vlajky... Zrovna tak i náklady na jeho pořízení byly nižší než u profesionálních dodavatelů. To, po čem volám je, abychom více využívali místní zdroje, podporovali naše šikovné řemeslníky, obchodníky, prodejce, hospodské. Ti si přece neudělají ostudu nekvalitní službou, o které by v zápětí každý v obci věděl.

Váš starosta

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Z jednání zastupitelů obce Louňovice duben–červen 2010

Po dlouhé zimní přestávce se rozeběhly práce v obci na plné obrátky. Došlo k dokončení stavby kontejnerového stání u hřiště, která byla přerušena z důvodu nepřízně počasí.

Asi nejdůležitější bylo zahájení prací na propojení dvou povolených vrtů z lesního pozemku do úpravny vody. V dubnu proběhla veřejná soutěž na zhotovitele. Z pěti oslovených firem předložili svoji nabídku tři, z nichž byla vybrána firma Vladimír Glovařák z Kuřín, která v polovině května zahájila výkopové práce s termínem ukončení do poloviny července 2010. Tím by došlo k posílení zdrojů pitné vody a mělo by skončit navážení cisternami. Přesto obec nadále musí, k plné spokojenosti svých občanů, počítat s napojením na přivaděč vody ze Želivky, který je řešen přes Sdružení obcí Region Jih.

Další výběrové řízení bylo vedeno k zajištění zhotovitele výstavby komunikace včetně řešení likvidace dešťových vod, na propojení vodovodu a splaškové kanalizace v lokalitě „Střed“. Z pěti oslovených firem předložili svou nabídku čtyři, z jichž byla vybrána firma VPK Suchý, s.r.o. ze Zásmyk. Práce zahájili začátkem května s termínem dokončení do 31. července 2010.

Současně zastupitelé rozhodli, že prodej 5 pozemků v majetku obce v lokalitě Střed bude proveden obálkovou metodou, přičemž minimální cena byla stanovena na částku 2.500,- Kč/m². Nabídnuté pozemky jsou plně zainvestované – vodovod, splašková kanalizace, elektřina, plyn, komunikace, veřejné osvětlení a místní rozhlas. Obě předložené nabídky splňovaly podmínky a prodej jednoho pozemku je již zrealizován.

Třetí poptávkové řízení se týkalo zhotovení nového Územního plánu obce Louňovice podle zákona č. 183/2006 Sb., kde by byla dořešena Změna č. 2, 4 a 5, pro něž jsou připraveny podklady.

Obec Louňovice již potřetí podala přihlášku do soutěže Vesnice roku. 2. června navštívila naši obec krajská hodnotitelská komise a už 16. června byly vyhlášeny výsledky. Více se dočtete v samostatném článku.

Zastupitelé rozhodli o pořízení regulačního plánu pro pozemky KN č. 171/12 – 29 v lokalitě „Y“ z důvodu nemožnosti se dohodnout s vlastníky pozemků o způsobu zajištění infrastruktury pro tuto lokalitu.

14. května 2010 se konalo veřejné zasedání, kde starosta informoval o dění v obci.

Občané vyjádřili nespokojenost s nepořádkem kolem kontejnerů, požadovali dokončení pokládky asfaltu v ulici V Uličce a zajištění povrchových úprav komunikací v Louňovičkách. Kritizovány byly výdaje

za dovážení vody do úpravny vody a kácení lesních stromů u lesního hřiště. Vznesen byl dotaz, zda by obec nemohla vykoupit pozemky od soukromých vlastníků, aby zůstaly ornou půdou.

Odpovězeno bylo, že, bohužel, obec takové finanční zdroje nemá. Vysvětleno bylo i další. Nepořádek kolem kontejnerů je velký problém, který se řeší permanentně. Realizace povrchových úprav komunikací v Louňovičkách je otázkou zajištění financování. Po plynofikaci pomalu pokračují opravy povrchů komunikací, ne vždy ke spokojenosti občanů. To je případ dokončení ulice V Uličce. Výdaje za dovážení vody v loňském roce jsou vysoké, ale jak jinak zajistit vodu v síti, když jsou zdroje nedostačující? Kácení lesních stromů je prováděno v rámci údržby lesa odborným lesním hospodářem a obec z tohoto kácení žádný finanční prospěch nemá.

Zaznamenána byla také informace o dopadu ekonomické krize na některé z místních podnikatelů. Svoji činnost někteří z nich museli ukončit, např. keramika a soustružnické automaty. *mb*

VOLBY DO POSLANECKÉ SNĚMOVNY PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY V LOUŇOVIČÍCH – 2010

Volby do Poslanecké sněmovny se konaly ve dnech 28.–29. května 2010. V Louňovicích je jeden volební okrsek čítající již 652 oprávněných voličů a tento okrsek tradičně sídlí na obecním úřadě.

Šestičlenná volební komise měla ryze ženské obsazení, což u některých voličů vzbudilo údiv, ti méně slušní navíc podotkli, že věkový průměr členek volební komise se stále navyšuje.

V pátek 28.5. se volební místnost otevřela ve 14 hodin, avšak první nedočkavci čekali před obecním úřadem již po půl druhé. Bylo krásné počasí (až na dvě krátké „májové“ přepršky), takže voliči se hrnuli a chvílemi se ve volební místnosti tvořily fronty. V pátek se volební místnost uzavřela ve 22 hodin s tím, že první den voleb odvolily téměř 2/3 z celkového počtu oprávněných voličů.

V sobotu začaly volby v 8 hodin a opět jako předešlý den voliči čekali na otevření volební místnosti již několik minut před osmou. V sobotu přišlo méně voličů než v pátek, ale i tak byla účast slušná a volební komise se rozhodně nenudila.

Nejvíce práce a nejjednodušší úkol však pro volební komisi nastal po uzavření volební místnosti v sobotu ve 14 hodin, kdy se otevřely volební schránky a došlo ke sčítání hlasů pro jednotlivé politické

strany a uskupení. Toto sčítání trvalo cca 60 minut, poté předsedkyně a zapisovatelka volební komise odvezly výsledky voleb na Městský úřad v Říčanech, kde je převzali pracovníci Českého statistického úřadu.

Počet oprávněných voličů: 652
 Počet platných hlasů: 520
 Počet neplatných hlasů: 1
 Volební účast: 79,9 %

Postřehy volební komise:

- oproti předešlým volbám bylo zřejmé, že k volbám se dostavilo více mladých voličů (nejmladší volič dovršil 18 let týden před volbami),
- díky teplému počasí volební komisi neuniklo, že se v nejbližší době narodí v Louňovicích hodně miminek (budoucích voličů),
- na rozdíl od jiných voleb, kdy volilo v průměru 5 voličů s volebním průkazem (tj. volič s trvalým pobytem mimo obec Louňovice), tentokrát jich přišlo 21!

A na závěr rekapitulace výsledků hlasování ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky v Louňovicích:

Pořadí stran podle počtu odevzdaných hlasů:

1.	ODS	39,0 %
2.	TOP 09	32,7 %
3.	Věci veřejné	9,4 %
4.	ČSSD	8,5 %
5.	Suverenita-blok J. Bobošíkové	3,0 %
6.	KSČM	1,9 %
7.	Strana zelených	1,7 %
8.	Strana svobodných občanů	1,5 %
9.	SPO Zemanovci	1,3 %
10.	KDU-ČSL	0,4 %
11.	OBČANĚ.CZ	0,2 %

PODZIMNÍ VOLBY DO ZASTUPITELSTVA

Při letošních podzimních volbách, které jsou vyhlášeny na **15. a 16. říjen 2010**, budeme volit naše nové zastupitele, kteří za nás budou další 4 roky rozhodovat o dění v obci. Kandidovat může občan s trvalým pobytem v obci Louňovice, starší 18 let. Kandidáti se mohou registrovat přes některou z politických stran, nebo jako nezávislý kandidát. Potom je třeba zajistit

potřebný počet podpisů na petičních listech. Sestavit lze také Sdružení nezávislých kandidátů, přičemž na jedné kandidátní listině může být maximálně 9 kandidátů (tj. určený počet zastupitelů). Pokud se rozhodnete kandidovat, potom stačí vyplnit níže uvedené prohlášení. Do kdy? Co nejdříve! Nejpozději však do pátku 6. srpna 2010, protože do 10. srpna je nutno kandidátní listiny předat registračnímu úřadu.

Příloha ke kandidátní listině pro volby do zastupitelstva obce Louňovice konané ve dnech 15. a 16. října 2010

PROHLÁŠENÍ KANDIDÁTA

Já níže podepsaný(á) ....., narozen(a) .....

jméno a příjmení .....

trvale bytem: .....

Prohlašuji, že souhlasím se svou kandidaturou; nejsou mi známy překážky volitelnosti / překážka .....pomine ke dni voleb do zastupitelstva obce Louňovice; nedal(a) jsem souhlas k tomu, abych byl(a) uveden(a) na jiné kandidátní listině pro volby do téhož zastupitelstva.

V ..... dne.....

VESNICE ROKU

Po roční přestávce jsme se letos již potřetí přihlásili do soutěže o titul „Vesnice roku“. V předchozích ročnících jsme byli v roce 2007 vyhodnoceni v krajském kole za vzorné vedení obecní knihovny a v roce 2008 za všeobecný rozvoj.

I letos jsme se mohli pochlubit několika úspěchy: dokončením plynofikace obce, vybudováním auto-

busových zastávek na Kutnohorské ulici a celkovou úpravou obou křižovatek Louňovice I. a II. hráz, křižovatkou „Y“ v Louňovičkách, moderními kontejnerovými stánky v Louňovičkách a u hřiště, sběrným dvorem na komunální odpad s úpravou okolí, rozvíjením činnosti Sportovního klubu a vybudováním parčíku a víceúčelového hřiště v Louňovičkách, zpracováním architektonické studie o rozvoji obce, zřízením Czech Pointu, podílem na rozšíření školy

v Mukařově o nové třídy, rekonstrukci místního rozhlasu, péči o údržbu a rekonstrukci nemovitého majetku obce a veřejné zeleně, tříděním komunálního odpadu včetně likvidace rostlinného odpadu, který obec organizuje ve spolupráci se zahradnictvím Alfík zdarma pro občany obce, instalací zvonu „umíráček“ do kamenického skanzenu a prvními úspěchy v budování místních komunikací a chodníků. O mnoha z nich se píše na stránkách tohoto časopisu. A pře-

NOVÁ ZVONIČKA V KAMENICKÉM SKANZENU

Když se rozhodlo, že u příležitosti oslav 600 let Louňovic bude uspořádána sbírka na nový zvon a osazeno automatické zvonění na kamenné zvonici, nastal „problém“, co se starým zvonem a jak zvonit umíráček. Provizorním řešením bylo umístění zvonu na lípě na Horní návsi. Po delším rozhodování se celý problém trvale vyřešil následovně: Zvon se zavěsí do dřevěné vidlice a umístí do Kamenického skanzenu.

Za přispění několika iniciativních občanů byla v minulých dnech celá akce dokončena. S jakým výsledkem, to se můžete přesvědčit na vlastní oči.

Jen doufám, že zvonění umíráčku nebude po Louňovicích slyšet moc často.

Josef Řehák

NOVÉ DĚTSKÉ HŘIŠTĚ NA ZVONIČCE

Úplně původní dětské hřiště v Louňovicích na Zvonici vzniklo už v roce 2000. Mělo několik herních prvků, houpačky, kladinu, skluzavku a pískoviště. Příjemné umístění uprostřed vesnice si hned našlo svoje zájemce.

V roce 2007 bylo hřiště vylepšeno o zajímavou prolézačku tvořenou dřevěnou konstrukcí z větví stromů kombinovanou systémem lan ve formě šplhací sítě, žebříku a houpacích lan, pro kterou byl vytvořen oválný prostor vysypaný oblázky. Jenže dřevo nevydrželo povětrnostní podmínky a začalo předčasně

svědčit se můžete sami, když si uděláte procházku pěšky, nebo projížďku na kole po vesnici.

Komise pro hodnocení soutěže nás navštívila 2. června 2010 a v naší obci se jí líbilo. Nakonec byla z 27 přihlášených obcí vybrána ve Středočeském kraji obec Ratměřice u Benešova. Naše obec obdržela ocenění za harmonický rozvoj. Na vítězství si ještě musíme počkat. Chybí nám zejména širší spolková činnost.

rč

uhnívat. Bylo nutno hledat co nejrychlejší řešení.

Na zajištění rekonstrukce dětského hřiště obec oslovila místního truhláře pana Petra Caithamela, aby předložil svůj návrh. Termín realizace byl dohodnut do konce června 2010, aby děti měly na prázdniny překvapení. Prvním problémem bylo sehnat správné, odolné dřevo. Podařilo se sehnat akát, který by měl vydržet i bez nátěrů. Na začátku června Petr Caithamel se svými spolupracovníky, Ondřejem Cutychem a Štěpánem Holoubkem, na Zvonici přivezli odkůrované kmeny a větve. Úplně přesnou představu neměli, ale když postavili první čtyři dřeva a do ruky jim přišel prohnutý klacek, uviděli v něm předek lodi a bylo to jasné. Pirátská loď! Potom už dílo rostlo pod rukama jedna radost. 18. června obec hotové dílo převzala. Však se přijďte všichni podívat!

mb

SBĚRNÝ DVŮR

V ulici Ke Kaménce, vedle garáže, se dokončila stavba nového sběrného dvůru, kontejnerového stání a upravila se stráž u hřiště Slávia Louňovice. Vše bylo pojato podle architektonické studie o rozvoji obce Louňovice. Kamenné zidky doplňují pojízdná dřevěná vrata a celé prostranství bylo vydlážděno kamennou dlažbou. Již třetí kontejnerové stání v obci dostalo konečnou jednotnou podobu. V návaznosti na sběrný dvůr byla upravena parkovací plocha podél ulice Ke Kaménce. Další místo v obci doznalo hezkou změnu a jak se říká, lahodí oku. Jednomu nejmenovanému občanovi se líbí tak, že prohlásil: „O tohle kontejnerové stání se budu starat, co živ budu.“ Lze si jen přát, aby se udržel v okolí pořádek. A také aby úpravy dalších kontejnerových stání na sebe nenechaly dlouho čekat.

rč

Kontejnerové stání v ulici Ke Kaménce s parkovací plochou.

NOVÉ VODOVODNÍ VRTY

Po dlouhých jednáních s dotčenými majiteli pozemků se letos zahájila stavba připojení dvou nových povolených vrtů a jejich zapojení do naší úpravny vody. Bohužel, k dohodě o připojení i třetího, nejvydatnějšího vrtu, zatím nedošlo. Výtlačný řád a kabely byly uloženy do tělesa Jevanské ulice. Ochranné pásmo vrtů, včetně zhlaví vrtů, je na pozemku Školního lesního podniku v Kostelci nad Černými lesy. Kapacita vrtů se tak zvedne ze tří na cca pět vteřinových litrů. Doufáme, že tím odpadne dovážení vody cisternami na vodárnu. Čeká nás i propojení našeho systému se systémem vodovodu Želivka. Na to si však ještě dva až tři roky počkáme.

rč

VÝSTAVBA INFRASTRUKTURY NA POZEMCÍCH „STŘED“

V současné době probíhá dokončení výstavby infrastruktury na pozemcích uprostřed obce, pracovně nazvané Střed. Společným úsilím soukromých i obecních vlastníků pozemků a majitelů rozvodných sítí byly již vystavěny rozvody elektřiny a plynu, veřejného osvětlení a nyní probíhá výstavba rozvodů vody, splaškové kanalizace, konečné podoby místní komunikace a likvidace dešťové vody z komunikace.

Po dokončení infrastruktury vznikne kolem této části ulice K Horní návsi deset stavebních parcel, z nichž pět patří obci a pět soukromým vlastníkům. Uprostřed ulice bude kruhový objezd a od něj směrem na sever zelená plocha o rozměru cca 1000 m², kde se předpokládá odpočinkové či sportovní využití. Věříme, že po zástavbě rodinnými domky vznikne uprostřed obce příjemné prostředí.

rč

▶▶▶ DŮLEŽITÁ UPOZORNĚNÍ ◀◀◀

LIKVIDACE ODPADU

Z čeho jsou vyrobeny typické domácí spotřebiče?

Do útroby moderních domácích spotřebičů jejich uživatel většinou nenahlédne za celou dobu životnosti těchto přístrojů. Kompaktní design odrazuje i nejzaprutější kutily, a pokud se výjimečně objeví závada, postará se o její odstranění autorizovaný servis – jinak by došlo k porušení záručních podmínek.

O to zajímavější jsou výsledky takzvaného vzorkování. Při něm odborníci společnosti ELEKTROWIN a.s. zjišťují, z jakých materiálů byly vyrobeny starší spotřebiče, u nichž mnohdy již ani neexistuje jejich výrobce, a v jakém poměru jsou v nich jednotlivé materiály zastoupeny.

Z čeho se skládá dnešní mikrovlnná trouba

Typickým zástupcem domácích spotřebičů, které se ve velké míře vyskytují ve zpětném odběru, je populární mikrovlnka. O jejím materiálovém složení informuje Richard Mašek ze společnosti ELEKTROWIN.

„Největší podíl materiálů používaných při její výrobě tvoří železo. Z celkové hmotnosti přístroje se železné

komponenty podílejí téměř 57 %. Významnější podíl pak má ještě sklo (16 %) a plasty (12 %),“ říká Mašek. Ve společnosti ELEKTROWIN je garantem takzvaného vzorkování, tedy systematického zjišťování materiálového složení typických zástupců jednotlivých skupin spotřebičů. Zjištěné údaje pak usnadňují ekologickou likvidaci těchto „vysloužilců“ ve zpracovatelských závodech a pomáhají dosáhnout vysoké míry dalšího využití získaných druhotných surovin.

Pohledem do historie zjistíme, jaký vývoj tato dnes tak běžná kuchyňská technologie prodělala.

Jak dostat radar do kuchyně

Víte, že u zrodu dnešní mikrovlnky byl vojenský radar? Britští vojáci, kteří s jeho pomocí za druhé světové války střežili vzdušný prostor nad ostrovy proti německé Luftwafe, totiž brzy objevili jeho neplánované vedlejší účinky. Dokázal jim totiž zajistit teplou stravu i tehdy, když byly na jídelníčku jen studené potravinové dávky.

Obsluhy radarů si brzy všimly, že když v blízkosti antén prolétne vlnovým polem raket, záhy padá k zemi

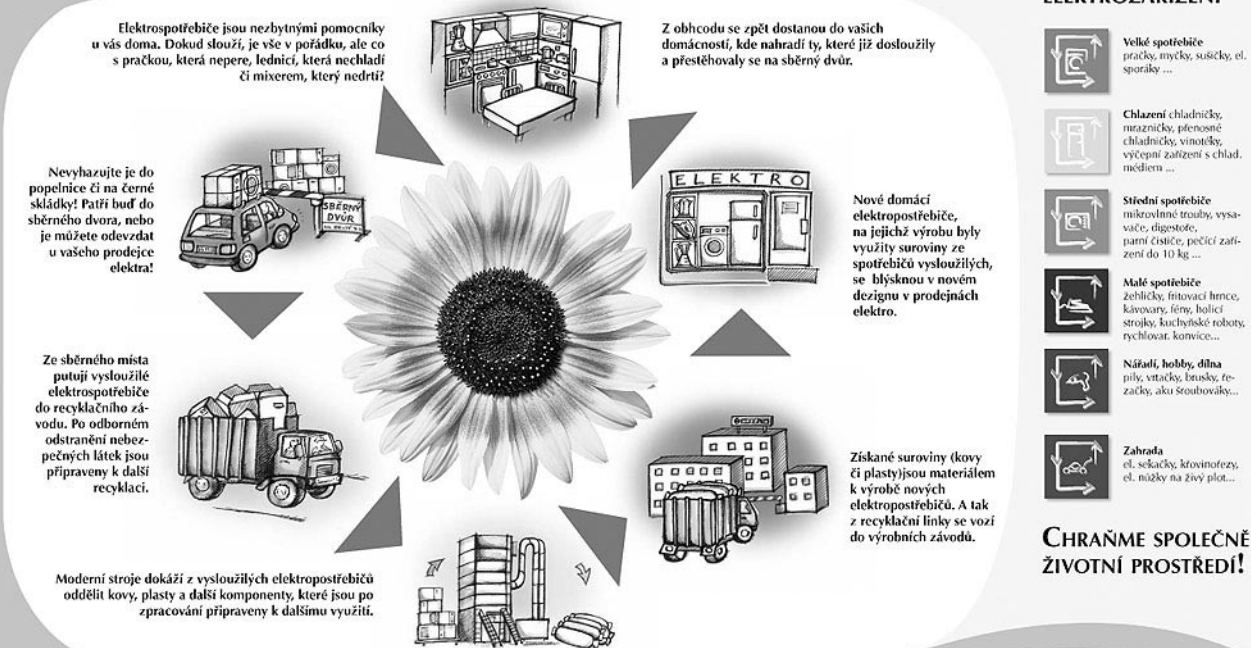

- a navíc, poněkud cynicky řečeno, tepelně upravený. Traduje se, že vynálezaví bojovníci se brzy naučili napichovat třeba uzenyiny na dlouhé tyče a ohřívat je v bezprostřední blízkosti těchto obranných zařízení.

V principu stejný - ovšem podstatně zmenšený - magnetron (za jehož vývojem stojí i Čech Augustin Žáček), jaký tvořil srdce původního radaru, dnes umožňuje fungovat mikrovlnným troubám. První mikrovlnka byla uvedena na trh v USA už v roce 1947. Stála tehdy ale kolem tří tisíc dolarů, na tu dobu závratnou sumu, a měla rozměry dnešní chladničky.

Zmenšit magnetron na rozměry, které umožnily sériově vyrábět mikrovlnnou troubu v dnešní velikosti, se podařilo až na začátku sedmdesátých let minulého století Japoncům.

CO S NIMI, KDYŽ DOSLOUŽÍ

Aby to vše dokonale fungovalo, je třeba aby tento koloběh elektrospotřebičů, někdo řídil. Proto je tu kolektivní systém Elektrowin.

POZOR NA PŘEDNOST ZPRAVA

V úterý 8. června 2010 v odpoledních hodinách došlo k dopravní nehodě na křižovatce na Horní návsi. Jak k tomu došlo? Od hřiště jela škodovka rovně přes křižovatku a z ulice K Lípám najížděl tranzit. Trocha nepozornosti, nedání přednosti zprava a už to bylo. Škodovka měla promáčklé pravé dveře a tranzit předešel. Nic příjemného a připraveno mnoho starostí.

Po celé obci Louňovice, kromě hlavní silnice a prů-

tahu obcí Obecní ulicí, není křižení ulic dopravními značkami označeno, tedy zde platí **pravidlo přednosti zprava!** Opatrnosti není nikdy dost a v dopravním provozu to platí dvojnásob i v Louňovicích. A není to jen o škodách na majetku, ale hlavně o bezpečnosti.

Prosím vás, řidiče, jezděte pozorně a opatrně, dodržujte pravidla silničního provozu a v obci **jezděte pomalu a dbejte na bezpečnost.** mb

• • • ZE ŽIVOTA OBCE • • •

Zprávy z knihovny

Milí čtenáři, léto je tu a s ním i doba prázdnin a dovolených. Ráda bych vás tedy touto cestou informovala o provozu Ženíškovy knihovny v Louňovicích v době letních prázdnin.

Výpůjční den a čas během července a srpna zůstávají nezměněny (každý pátek 16–18 hodin). Pro náruživé čtenáře je již k četbě vypůjčen a připraven nový soubor knih z benešovské knihovny. Tento prázdninový soubor čítá 200 knih.

Dobrá zpráva pro čtenáře. Knihy vypůjčené v červenci bude možné vrátit až koncem září (nejpozději však 1. října 2010).

Dobrá zpráva pro ty, jež páteční návštěvu knihovny časově nestihnou. Knihy je možno vracet i jindy na Obecní úřad Louňovice.

Vám, milí čtenáři, přeji krásné prožití letních dnů a spoustu krásných zážitků třeba i s knihou z naší knihovny.
Vaše knihovnice Marie Danielová

Rej čarodějnic

Letošní rej u čarodějnického ohně v Louňovicích vyšel přesně na poslední dubnový podvečer. Tentokrát přálo počasí a čarodějnic i čarodějníků se sešlo na louce za fotbalovým hřištěm nespočet. Čarodějnické ohně byly obrovské, program se vydařil, došlo i na opékání buřtíků a zpívání s kytarou. Všem organizátorům děkujeme.

mb

**Zábava a divý rej
u čarodějnických ohňů ▶▶▶**

Den dětí

Oslavy letošního Dne dětí v Louňovicích pokračovaly v sobotu 5. června odpoledne na hřišti TJ Slavia Louňovice od 14 hodin. Nachystáno bylo tradičně deset sportovních disciplín, ale navíc bylo připraveno také veliké překvapení – skákací hrad.

Začátek trochu zkomplikoval vypnutý elektrický proud, bez kterého nešla pustit hudba ani mikrofón, jenže nešlo ani nafouknout připravený skákací hrad! Ten ležel smutně splasklý u vchodu na hřiště.

Nicméně sportovnímu odpolední přálo počasí, po mnoha deštivých a chladných dnech vysvitlo sluníčko a bylo příjemné teplo. Děti přišlo nebývalé množství – 125. Soutěžily i ty nejmenší, co sotva začaly chodit až po nejstaršího dvanáctiletého závodníka. Odměnu dostal každý, kdo absolvoval všech deset disciplín (někteří stihli i více kol ☺). Všichni byli mile překvapeni hodnotnými cenami, které byly darovány od různých sponzorů, kterým patří veliké poděkování (Mladá fronta Dnes, Elektrowin a Elektrolamp).

Elektrický proud nám naštěstí pustili před třetí hodinou, takže se skákací hrad začal nafukovat včas, aby první závodníci, kteří ukončili plnění úkolů, plynule přecházeli k vyrostlému hradu na kraji hřiště a ještě si dostatečně užili pěkné atrakce. Stejně se nikomu nechtělo domů, mnozí by si ještě rádi znovu zopakovali úkoly na stanovištích, jenže na naši akci navazovalo fotbalové utkání, a tak bylo nutno plochu fotbalového hřiště uvolnit.

Děkujeme všem dobrovolníkům, kteří pomohli při organizaci obou akcí ke Dni dětí a především hlavní organizátorce paní Kodejšové. *mb*

Chtání ryb

Oslavy letošního Dne dětí v Louňovicích jsme naplánovali na sobotu 5. června. Na dopoledne byla připravena akce chytání ryb v návesním rybníčku před samoobsluhou pod laskavým vedením pana Pšeničky s panem Vetešníkem. Děti průběžně od 9 do 11 hodin přicházely a odcházely, učily se nahazování udice do vody, trpělivému čekání na úlovek a ty úspěšnější i nějakou tu rybu chytily. Tentokrát jich moc nebylo, rybám asi bylo horko, tak se schovaly u dna a na návnady nereagovaly. *mb*

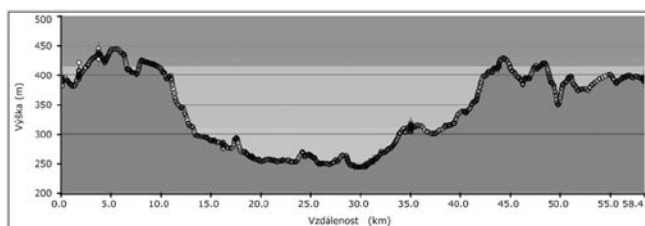

CEEKL 2010

elektro energetická konference

Pátý ročník konference CEEKL 2010 začal již tradičně u Zvoničky v 9 hodin startem cyklovýletu (v předchozích ročnících to byla dálková etapa). Autor trasy, Pavel Čadil, (t.č. starosta obce) přizpůsobil tempo i profil trati účastníkům tak, aby si všichni výlet pěkně užili. Jediné, co při odjezdu neprozradil, bylo překvapení pro účastníky. Celkem nás bylo sedm. Jmenovitě musím zmínit Danu Řehákovou, která si nevěřila, že ujede celou trasu a Janu Šulcovou, která slíbila, že pojede příští ročník, neboť letos ještě na kole neseděla.

Cesta byla příjemná, lemovaná českou historií, Boženu Němcovou a Janem Husem. Celkem jsme ujeli 60 km, při rychlosti 8 km/hodinu. Trasu a její profil si můžete prohlédnout na obrázku.

Pro překvapení jsme si dojeli do Říčan. Víte, že tam je největší japonská zahrada v Evropě? Já jsem to nevěděl. Navíc tvůrce zahrady má osobní vztah k Louňovicím, protože většina kamenů je od nás. Jako každá japonská zahrada má v sobě zen buddhistické poselství. Jako jediná na světě se prolíná s křížovou cestou. Každý kámen v zahradě má svůj příběh a je vodítkem při zamýšlení. Kde vlastně je tajemný konec života (z evropského pohledu) a proč mužský kámen bez ženského kamene nestojí pevně (z japonského pohledu).

Takže už teď se můžeme těšit, jakou trasu připraví Pavel na příští ročník.

Ve 13 hodin u kamenného stolu v parčíku Louňoviček začal cyklistický orientační závod. Trať postavil

Karel Máslo a zúčastnilo se osm dospělých a čtyři děti. Nejrychleji našel všechny kontroly Martin Plch.

Konference CEEKL každý rok umožňuje seznámit obyvatelé Louňovic s aktuálními problémy elektroenergetiky. Letošní ročník se konal opět u Petruželů na zahradě a věnoval se tématu Smart Grids. Mezi účastníky byli letos poprvé zástupci ČVUT, fakulty elektrotechnické a ředitel Státního úložiště radioaktivních odpadů. Konference byla organizována společně s Československou sekcí IEEE, society Power and Energy.

NA KONFERENCI ZAZNĚLO ŠEST ODBORNÝCH PŘEDNÁŠEK:

Zdenek Pistora – Smart Grids, co od nich očekáváme
Karel Máslo – Smart Grids a OZE (Obnovitelné zdroje energie)

Martin Pistora – Smart Grids a problémy zabezpečení sítě WiMAX

Roman Čížek – Aktuální scénáře rozvoje energetického hospodářství

Václav Šístek – Obnovitelné zdroje a jejich vliv na DDZ (denní diagram zatížení)

Ivan a Jan Petruželovi – Elektromobily a jejich budoucnost.

V referátech i následných diskusích byla snaha najít odpověď na to, co přináší Smart Grids. Je to módní směr nebo trvalá změna, která nahradí dosavadní pasivní přístup spotřebitelů? Asi nejlépe to pojmenoval Z. Pistora v odpovědi na dotaz Štěpánky Malíkové, když řekl: „*Budou to chytré trafostanice, o něco větší než ty dnešní. Jejich komunikační rozhraní Vám*

umožní trvalou a spolehlivou dodávku elektřiny, když velké elektrárny budou mít problémy“. Uvidíme.

Zatím platí dopady toho, že Česká republika se zavázala, že v roce 2010 bude mít podíl výroby elektřiny v OZE 8% (skutečnost je 6,5%), v r. 2020 pak 13%. Proto se problematika energií a obnovitelných zdrojů stala nástrojem mnohdy neodborných spekulací a často i politického vydírání. Část laické veřejnosti je zmatena, platná legislativa je pod vlivem lobbistických skupin.

Společenský večer na zahradě nebyl tak rušný, spíše se odborně diskutovalo. Jak to zhodnotil nejmladší zúčastněný elektroenergetik Martin Pistora „Ivan nepije a Karel nehraje“. Snad příště.

Ivan Petružela

Setkání s pamětníky

Tak jsme se po roce zase sešli a vzpomínali. Letos jsme změnili termín i lokál. Obojí mělo být k lepšímu, kvůli teplu a většímu klidu. Tropické vedro ale několik účastníků odradilo, i když u p. Květoně v restauraci Nový svět bylo příjemně a obavy byly zbytečné. Jako hlavní bod programu byla prezentace práce Otto Krutského „*To louňovské živobytí*“. Pepík Řehák promítal a Otto zasvěceně vyprávěl. Klobouk dolů před jeho znalostmi obce i jednotlivých domů. Je jen škoda, že stejnou chválu nelze, bohužel, na něj pět z pohledu spolehlivosti. Nejstarším účastníkem byla Růženka Váňová, z chlapů při premiérové účasti Jarďa Soukup. Celkem se nás sešlo (těch pamětníků) 27.

Výbornou paměť prokazoval tradičně Jarda Granát a vypravěčské schopnosti Valentin Knor. Jeho milá vzpomínka se týkala starého pana Krákory. Čekalo se na II. hrázi na autobus do Prahy a pan Krákora dorazil jako jeden z posledních. Autobus s vlekem se už objevil na Poštoлке, když pan Krákora pronesl: „Já bych se mohl před tou cestou do Prahy ještě vy....“

Skočil do škarpy, sundal kalhoty a už to jelo. Autobus zastavil, pan K. vytrhl trs trávy, máchl jím kdesi vzadu, natáhl kalhoty a se slovy: „Jednou Praha!“ nastoupil do autobusu. Ve Valentinově vyprávění byl slyšet zvuk i cítit odér, a tak jsme se všichni smáli.

Po třech příjemně strávených hodinách jsme se ani nechtěli rozejít. Tak za rok zase nashledanou! pč

Vítání občánků

Vítání nových občánků do naší obce je v Louňovicích dlouholetou tradicí. Letošní akce vítání se uskutečnila v pátek 11. června odpoledne pro 7 miminek, přičemž pět se jich narodilo na konci loňského roku a dvě letos v lednu. mb

KOHO JSME VÍTALI?

- * Josefa Matulu
- * Natálii Matouškovou
- * Jana Havelku
- * Ondřeje Minku
- * Antonína Drahovzala
- * Víta Koreckého
- * Lukáše Zábřeského

Ladův kraj

Nedávno přišla na Obecní úřad Louňovice žádost o pomoc od jedné studentky VŠE v Praze, Obor cestovní ruch:

*Dobrý den,
píšu diplomovou práci o cestovním ruchu v Ladově kraji. Svazek obcí vznikl za účelem podpory cestovního ruchu a spoustu užitečných informací mi již poskytla manažerka, paní Grossová, ale chtěla bych se zeptat též Vás, sta-*

rostů členských obcí, v čem vidíte největší přínos členství ve Svazku obcí konkrétně pro vaši obec? B... M..., studentka VŠE v Praze, Odbor cestovní ruch.

Náše odpověď zněla:

*Dobrý den,
samozřejmě, nejvíce nám členství přineslo příliv ještě větší masy turistů a tudíž větší tržby místním restauračním a ubytovacím zařízením a samoobslužce, kde jsou k dispozici různé propagační mate-*

riály o Ladově kraji. Mezi negativní stránky bych hodnotil daleko více odpadků, na které musí obec vynakládat finanční prostředky jak na pracovní sílu, tak i na odvoz. Dále v místních lesích je zvýšená koncentrace turistů. Černá i spárkatá zvěř si na turisty čím dál tím více zvyká a proniká až do intravilánu obce, kde hrozí nebezpečí zranění jak zvěře, tak i občanů, což je věc téměř neřešitelná, jelikož se lidé z Prahy čím dál více stěhují do Louňovic i do okolních obcí, díky krásné a příjemné přírodě v okolí naší obce.

Jiří Peterka – zastupitel obce Louňovice

Dobrovolný svazek obce Ladův kraj byl založen v roce 2000 a obec Louňovice je členem tohoto svazku od 1. 1. 2005.

a) Předmětem činnosti svazku obcí je:

trvale udržitelné využití přírodního a kulturního bohatství mikroregionu

podpora příznivých forem cestovního ruchu

vytvoření a propagace uceleného turistického produktu

vytvoření informačního centra jako součást informačního cestovního ruchu ČR

zpřístupnění informací široké veřejnosti prostřed-

nictvím informačních a propagačních materiálů a napojení na veřejné informační sítě

propagace přírodního a kulturního dědictví

podporou cestovního ruchu působení na tvorbu nových pracovních příležitostí

posilování místní identity

spolupráce s orgány státní správy, občanskými sdruženími, soukromými subjekty a dalšími organizacemi činnými v cestovním ruchu a kultuře

spoluvytváření zdravého životního stylu

b) Za předmět činnosti svazku obcí se považují i takové aktivity, které se z objektivních důvodů netýkají všech členských obcí. V takovém případě je povinností sdružení dbát, aby jejich výsledky korespondovaly se zájmy a záměry svazku obcí jako celku.

Ladův kraj si vede skvěle. V Říčanech na náměstí bylo zřízeno pěkně vybavené informační centrum, stejně jako v Mnichovicích a Hrusicích. V Hrusicích bylo zřízeno muzeum Josefa Lady. V širokém okolí vznikly turistické a cyklistické trasy, osazené informačními tabulemi a byly vydány informační a propagační materiály. Ladův kraj pravidelně organizuje řadu společenských akcí pro děti i dospělé. Přípravuje se další procházková naučná trasa malebným Ladovým krajem, která je zaměřena na historii a život kameníků v naší lokalitě a nese název Kamenická stezka. Prochází obcemi Žernovka, Louňovice, Mukařov, Srbín, Svojetice a Struhařov. Nyní je požádáno na Ministerstvu zemědělství o dotaci u Programu rozvoje venkova LEADER. Po schválení dotace by byla stezka realizována na jaře 2011. *mb*

LOUŇOVICKÝ TENISÁK

Louňovická letní tenisová sezóna je v plném proudu. V sobotu 29. května 2010 se konal již pátý ročník turnaje ve smíšené čtyřhře Louňovický tenisák. Jako loni se hrálo na dvou kurtech na Vyžlovce. V loňském roce bylo přihlášeno deset dvojic, letos ještě

o dvě více, ale vzhledem k tomu, že se někteří před turnajem omluvili, startovalo nakonec devět dvojic.

V každé skupině byl jiný počet párů, které byly rozloženy do dvou skupin a v nich byli jako jedničky nasazeni Richter-Štibingrová a Štibingr ml.-Danielová.

Pozvání na akci pro děti na konec
prázdnin
FÁBORKOVÝ POCHOD
v sobotu 28. srpna 2010 od 15 hodin

**START U VODOJEMU ZA HŘBITOVEM
V LOUŇOVICÍCH**

**Pro menší děti doporučujeme
doprovod rodičů!**

LOUŇOVICKÝ TENISÁK turnaj v dámské čtyřhře

28. srpna 2010

na tenisových kurtech v Louňovicích

informace na tel. čísle 602 115 759
Jiří Formánek

BĚH VODĚRADSKÝMI BUČINAMI

...tentokrát i pro cyklisty 9. října 2010

Bohumil Paleček z Louňovic pořádá již pátým rokem běžecký závod na 15 kilometrů. Tradiční termín akce, druhá sobota v říjnu, letos připadá na 9.10.2010. V krásném prostředí Voděradských bučin se běží jeden velký okruh. Start je v 10 hodin dopoledne u hřiště Slavia Louňovice. Ukončení prezenze je v 9.40 hodin, proto se doporučuje příchod účastníků kolem 9. hodiny, kdy prezenze začíná.

Běží se kolem hájovny do lesa. Po kilometrovém mírném klesání se na velké lesní křižovatce odbočí vpravo a po mírném stoupání se u srubu odbočí doleva. Následuje krátké stoupání až na dlouhou rovinku k další velké lesní křižovatce, kde po odbočení vpravo navazuje trasa na žlutou turistickou stezku, ta nás přivede až do Černých Voděrad. Po oběhnutí rybníka se vrátíme zpět oblíbenou cyklistickou magistrálou nejprve po červené turistické značce a po prudkém klesání asfaltkou u studánky vlevo po modré turistické až do cíle, který je na stejném místě jako start. Značení bude na všech křižovatkách osvědčeným způsobem šipkami sypanými moukou. Tolik ke trase, kterou si mohou případní účastníci natrénovat.

Nutno upozornit, že se jedná o otevřený závod opravdu pro všechny zájemce bez omezení, žádné licence ani registrace v klubech nejsou třeba. Běžci poběží v kategoriích – muži do 39 let, muži 40 až 49 let, muži 50 až 59 let, muži 60 a více let, ženy do 44 let, ženy 45 a více. Pro avizovaný zájem místních cyklistů se letos vypisuje kategorie i pro cyklisty na stejné trati. Pro bikery jsou připraveny 4 kategorie – muži do 50 let, muži 50 a více, ženy do 50 let, ženy 50 a více.

Startovné zůstává symbolické jako v minulých letech (30,- Kč), věcné ceny pro vítěze kategorií, pokud budou v kategorii alespoň tři závodníci.

Tento závod počtem účastníků patří stále spíše mezi menší akce podobného typu, ale může se

pochlubit pravidelnou účastí špičkových sportovců jako je veteránský mistr Miloš Smrčka nebo vážená kapacita v oboru kardiologie docent Jan Pirk. Poslední ročníky zaznamenávají zvýšený zájem o tento závod hlavně z řad místních chatařů. Je to dobře, vždyť tato akce je určena hlavně pro nás Louňováky, ale i přespolní. *Bohumil Paleček*

SPORTOVNÍ SOBOTA SPV

*Letošní podzimní Sportovně relaxační sobota
je plánována na 8. listopad*

a program bude opět velmi zajímavý:

*Zumba, zdravotní cvičení, přednáška o péči
o nohy, cvičení pánevního dna.*

Upřesnění bude včas uveřejněno na plakátech.

Dana Řeháková

VÍTĚZ I.B třídy 2009 / 2010

Rok 2010 se do louňovické sportovní historie zapíše pomyslným zlatým písmem. Historický postup fotbalového „A“ mužstva už není utopie, ale stal se realitou.

Klub TJ Slavia Louňovice se po hubených letech podařilo stabilizovat a po dvou sezonách v krajské B třídě se dokázal vyšvihnout do vyšší krajské soutěže. Do prestižní A třídy.

Pohled do historie

Louňovice v A třídě již působily, to v týmu hráli hráči jako Šebor, Šmíd, Dovalil, Korbel, Rek, Bažant, Štajner. Je nutno dodat, že tým si postup nevybojoval, ale byl do A třídy přiřazen díky reorganizaci soutěží. Svoje působení mužstvo v sezoně 96/97 zakončilo na pěkném, ale bohužel nepostupovém třetím místě. Předběhly nás Pyšely a Horky. Z pohledu klubu to byl veliký úspěch, ale z pohledu sponzorů to byl přesný opak. Vedení klubu se také dopustilo velké chyby, rozpustilo veškerý mládežnický fotbal, protože bylo raženo heslo „Proč hráče vychovávat, když si je můžeme koupit“. Toto klubu velmi ublížilo a trvalo delší dobu než se vše napravilo.

Současná situace je taková, že pod hlavičkou Slavie působí momentálně 6 týmů. Začneme od našich nejmenších nadějí. Tým si pod vedením Martina Novotného a Miroslava Mory nevede vůbec špatně. Kluci pod jejich vedením odhalují fotbalový svět a je opravdu krásný pohled na jejich snahu a první

fotbalové krůčky. Jejich radost ze vstřeleného gólu nezná mezí. Na konci sezony se tým přípravy účastnil jedenáctého ročníku turnaje pořádaného v Senohrabech, kde se umístil na výborném druhém místě. Turnaje se zúčastnilo 12 týmů. Za celý turnaj naši borci neobdrželi branku a o vítězi celého turnaje nakonec rozhodl až penaltový rozstřel. Trenér Novotný to zhodnotil takto: „Náš tým byl překvapením turnaje. Kuba Šusta byl nejlepším střelcem, za což obdržel krásný pohár. Kluci byli na turnaji poprvé v kariéře a hráli fantasticky! Pro mě osobně jsou vítězové, protože penalty jsou jen loterie, což řekl i trenér vítězných Řičan. Děkuji všem, kteří nám pomáhají, nejen na tomto turnaji, ale po celou sezonu, rodičům za pevné nervy a sponzorům za perfektní servis, nezbytný k chodu týmu.“

Za klub Slavie děkuji týmu přípravy a všem zúčastněným za vynikající reprezentaci našeho mládežnického fotbalu a za propagaci Louňovic.

Starší kategorie, do kterých patří žáci a dorost, se již tradičně umístili na „bedně“, kde obsadili shodně bronzové stupně.

B tým si po podzimní části, kterou rozjel famózně a skončil na prvním místě, přál udržet postupovou pozici. To se mu bohužel nepodařilo. Jarní část soutěže byla rozporuplná. Týmu se nepovedlo pár prvních zápasů, a pak už jen dotahoval bodový náskok Stránčic, které nakonec odolaly a díky tříbodovému

náskoku si zajistili postup. B tým byl oproti podzimní části oslaben. Na hostování v jarní části odešel Aleš Hořický (Háje) a Jaroslav Pavelka (Kunice). Do příští sezony nejsou žádné menší cíle než postup.

A tým, vlajková loď Slavie, si suverénně razil cestu za postupem. Výsledkem bylo, že jsme si postup zajistili již čtyři kola před koncem, což nebývá zvykem. Nevyhnuły se nám porážky, ale vždy jsme se dokázali oklepat a jít si za svým cílem. Do týmu se podařilo zapracovat nové tváře - Lapáčka a Červeňáka, kteří jsou mladí a perspektivní hráči. Do příští sezony se ovšem budeme muset obejít bez trenéra Sýkory, kterého nahradí trenér Mašata. Oba u týmu působili společně již v tomto půlroce, je škoda, že se nepodařilo tuto spolupráci udržet. Trenéru Sýkorovi děkuji za vyni-

kající práci a přeji mu do budoucna mnoho úspěchů jak v osobním, tak i sportovním životě.

Klub Slavie ve spolupráci s Obecním úřadem Louňovice rozjíždí projekt na renovaci celého sportovního areálu. V plánu je na pozemku za hlavním hřištěm vybudovat sportovní multifunkční areál, který by byl ku prospěchu celých Louňovic. Měly by zde vyrůst tenisové kurty. Hřiště s umělou trávou a menší sportovní hala. Pokud by se někdo z čtenářů chtěl jakkoliv zapojit do tohoto projektu, může se buď obrátit na předsedu TJ Slavia a nebo na Obecní úřad Louňovice.

Veškeré informace o louňovickém fotbale naleznete na www.slavialounovice.net.

Na závěr sezony se odehrálo přátelské utkání staré gardy a veteránů louňovického fotbalu. Při této příle-

žitosti se oslavilo významné životní jubileum Milana Škorpila, který se dožil krásných 70 let. Při předávání dárků byl oceňen potleskem tribun a vyprovázen čestným špalírem hráčů. Fotbal se hrál krásný, škoda

jen, že se nezúčastnili všichni, kteří svou účast přislíbili. Kdo přišel, určitě nelitoval. Na závěr akce dostali hráči sponzorský dar od Katky Slezákové v podobě sudu piva.

CELKOVÉ SHRNU TÍ:

TÝM	TRENÉŘI	UMÍSTĚNÍ PO SEZONĚ 09/10
Přípravka (6-10 let)	Novotný M., Mora M., Toman Z.	9. místo v soutěži Přípravek
Žáci (x-15let)	Máslo K., Pavlíček M.	3. místo v Okresním přeboru
Dorost (15-18 let)	Tichý P., Hořícký A.	3. místo v Okresním přeboru
Stará Garda (nad 35 let)	Valeš G., Novotný P.	v Posázavské lize
„B“ tým	Wahyu H., Mrázek Z.	2. místo ve IV. třídě
„A“ tým	Sýkora P., Mašata J., Šusta P.	1. místo v I.B třídě - postup

Petr Novotný – předseda TJ Slavia Louňovice

VÝLET MATEŘSKÉ ŠKOLY DO KUNIC

Občas jsem „hlídací“ babičkou svého vnuka a zrovna v době, kdy byl v Louňovicích, pořádala naše mateřská škola výlet na závěr školního roku. Bylo ještě několik volných míst v autobuse a tak jsem uvítala nabídku ředitelky MŠ Mirky Čadilové, že můžeme s Kryštofem jet.

„...Letošní volba padla na návštěvu zámku Berchtold ve Vidovicích-Kunicích. Když jsme se rozhodovali, kam letos s dětmi pojedeme, tak nás upoutaly nabídkové materiály Dětského ráje v zámeckém areálu, které jsme obdrželi, poměrně krátká vzdálenost (15 km) a doporučení MŠ Svojetice, která zámek navštívila před rokem, a byli naprosto spokojeni. V nabídce byla možnost volby z několika doprovodných programů, ale nás zaujal program s výtvarnicí a spisovatelkou Vítězslavou Klímtovou, protože některé knížky, které máme v naší MŠ pro děti k dispozici, psala a ilustrovala. Takže dnem D bylo určeno úterý 18. května...“ říká paní ředitelka.

Děti braly výlet jako velikou událost, kterou si nechce nechat žádné ujít a tak nás cestovalo 36 + 1 dětí (6 z důvodu nemoci nejelo) a všech 6 zaměstnankyň školy.

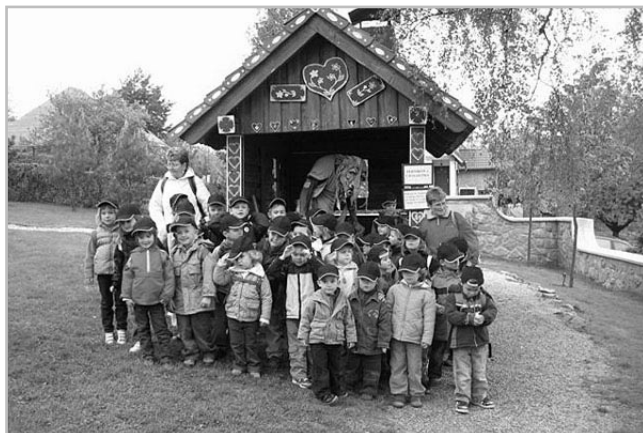
Ráno při vstávání i můj mladej vyskočil z postele hned, jak slyšel, že se jede na výlet. A přepokládám, že obdobně to bylo u ostatních dětí, protože do MŠ jsme dorazili jako jedni z posledních. Tam všechny děti dostaly do batůžku proviant: dopolední svačinu, na oběd kuřecí řízeček a chléb, odpolední croissant a pití. Přesto paní kuchařky vezly dostatečnou zásobu housek a řízků pro hladovější navíc, dále pak nakrájená jablka a zeleninu. Zároveň si každé z dětí nasadilo reflexní školkovou kšiltovku – úžasný nápad paní Hodové (bývalé zaměstnankyně školy) realizovaný asi před 5 lety při jednom výletu, způsob jak si označit „své“ děti a tím mít přehled o jejich pohybu.

Prvním zážitkem pro děti byla již samotná jízda autobusem. Je vidět, že jsou zvyklé jezdit spíše automobily. Za náš autobus jsme se vůbec nemuseli stydět: nic proti Karosám, ale v novém typu Renaultu se jede daleko komfortněji.

Po příjezdu jsme čas do zahájení programu strávili svačením a první částí prohlídky rozlehlého zámeckého parku, ve kterém se nacházejí miniatury českých hradů a zámků, ale hlavně skřítci, strašidylka a pohádkové postavičky. Ty se dětem obzvláště líbily – kocour Mikeš z Hrusic, tříhlavý drak či čerti v pekle. Před budovou zámku bylo připraveno pódium a kryté lavice na sezení. Byla poměrně zima, foukal studený vítr, ale hlavně že nepršelo. Program zahájil po přivítání majitelem zámku písničkář Pavel Půta a pak jsme měli možnost vidět „in natura“ v převleku čarodějnice malířku Klímtovou – objevitelku Pohádkové země. Je nejenom dobrá výtvarnice a spisovatelka, ale v práci s dětmi se vyzná – svým projevem si dokázala udržet pozornost dětí téměř po celou hodinu.

Sníst oběd jsme měli možnost v dětské společenské místnosti areálu, kde jsme se nejenom najedli, ale hlavně ohřáli, abychom pak společně mohli pokračovat v prohlídce. Součástí zámeckého parku je i minizoo, kde děti zaujala hlavně mláďata koz aljašských, dále králíci, kuři a chovní holubi. Po dokončení prohlídky a společném fotografování před perníkovou chaloupkou si děti ještě zaskočily na dětském hřišti, ale to už některým byla zima, a tak jsme se rozhodli pro návrat. Za lepšího počasí bychom vydrželi určitě déle. Letošní květen se počasím vskutku „vyznamenal“, ale nakonec jsme byli rádi, že jsme nejeli o den později, protože celý den popršel.

Ale i tak se náš výlet velice vydařil, ještě druhý den byly děti plně zážitků a výtvarně zachycovaly své zážitky z výletu. Obrázky pak byly vystaveny na ná-

stěnce v šatně, pro informaci (a pobavení) rodičů. Paní Čadilová mi říkala, že nejenom děti, ale i zaměstnankyně se na výlety těší, protože je to pro ně takové zpestření každodenní práce. Přesto jsem se ale přesvědčila, že je to z jejich strany spíše velká zodpovědnost: uhlídat skoro 40 capartů!

Jak jsem si později přečetla na webových stránkách zámku Berchtold, tak v den naší návštěvy padl rekord. Areál navštívilo 497 dětí, 43 paní učitelek a na parkovišti stálo 17 autobusů.

Protože lze zámek (i se sportovním centrem) opravdu jen doporučit, tak více se dozvíte v tomto čísle v rubrice Tipy na výlet. bu

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

**SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ
POSÍLÁME KE KULATINÁM, PŮLKULATINÁM
A VŠEM NAROZENINÁM PO 80**

Srpen 2010

* Michal Bláha, Alena Macháňová, Růžena Kautská

Září 2010

* Michaela Váňová, Miloslav Nešvera,
Marcela Hevešová, Ludmila Hájková, Michael Sklár

Říjen 2010

* Eva Amlerová, Jirí Vlach, Hana Holoubková

POSLEDNÍ CESTA **Aničky Sedlákové**

28. června jsme na poslední cestě doprovodili louňovickou rodačku Annu Sedlákovou, rozenou Susovou, která zemřela ve věku 86 let. Její pohřeb byl nádherný, pokud se vůbec ve spojitosti s pohřbem může takto mluvit.

Za našich mladých let, kdy se většinou pohřbívalo přímo do země, se průvodu od domu smutku na hřbitov účastnila vždy skoro celá vesnice. Nejít vyprovodit na poslední cestě souseda či maminku kamaráda bylo společenskou diskvalifikací. Dnes je situace bohužel jiná. 28.6.2010 proběhl ve velké síni strašnického krematoria pouze jeden obřad a 10 zemřelých bylo zpopelněno bez obřadu. Zajisté to

bylo na „přání“ zemřelého, který vyždímaný ze všeho, nepotřebný a neschopný poskytnout příbuzným jakýkoli užitek, může jít. Onehdy zazněla i věta „my na pohřby nechodíme, my jsme mladí“.

Na pohřbu Anny Sedlákové se nás kromě rodiny sešlo jen pár. V čem byl tedy její pohřeb tak odlišný, že ho nazýváme nádherný? Se svojí babičkou se loučilo 7 vnučat. Jedna vnučka v perfektně zvládnutém smutečním projevu na svoji babičku vzpomínala od útlého dětství po dospělost. Děkovala jí za procházky Prahou a spoustu dalších drobností. Další 3 vnučata za doprovodu hry na kytaru babičce krásně zazpívala.

Milá Aničko, věříme, že až se k Tobě, tam nahoru, dostane náš zpravodaj a budeš ho číst tak, jako vždy dosud, budeš se právem usmívat. Zasela jsi dobré semeno. Budíž Ti země lehká.

M.Dicková a pč

Z HISTORIE OBCE

OKÉNKO KRONIKÁŘEK

ROK 1999

Rok 1999 byl pro obec Louňovice neobyčejně plodný a po strážce pracovní nabitý událostmi. Poslední etapa výstavby vodovodu v lokalitě chat u hřbitova byla dokončena, ale rozvoj výstavby této infrastruktury neskončil.

V Louňovičkách na II. hrázi byla povolena parcelace dalších polí paní Alferyové, Zvěřinové, Jirkové, Nечvátalové a pana Matouška, a tak se začalo s rozšiřováním vodovodu i do těchto nových lokalit.

Technologie úpravy vody si vyžádala nové řešení likvidace odpadních vod z filtrů. Finančně náročné odvážení v cisternách bylo nahrazeno pomalým vypouštěním naředěných vod zpátky do louky pod úpravnu vody.

Větší problém se objevil ze strany Státního zastupitelství v Praze, které zpochybnilo směnné smlouvy mezi obcí a Školním lesním podnikem, kterými obec předala svůj lesní pozemek za louku s vrty a část lesa, kde byla postavena úprava vody. Naštěstí vše dopadlo dobře a směna pozemků byla uznána za právoplatnou.

K likvidaci komunálních odpadů obec ukončila v polovině roku smlouvu s firmou A.S.A. Říčany a uzavřela novou smlouvu s firmou Technické služby s.r.o., Kostelec nad Černými lesy, vedenou panem Synáčkem. Popelnice se vyvážely každé pondělí, byly polepené čárovým kódem, pomocí kterého byla přiřazována platba za vyvážený odpad jednotlivým občanům podle skutečné váhy obsahu popelnice. Současně všichni obdrželi plastové pytle, barevně odlišené pro separaci papíru, plastu a skla, které byly odváženy podle svozového kalendáře. Občané se tak pomalu začali učit důslednějšímu oddělování jednotlivých složek svého domovního odpadu.

Velkým stavebním počinem byla realizace nástavby budovy mateřské školy, kterou provedla na základě výběrového řízení firma Stavitelství Šafařík z Kolína. Během výstavby došlo v noci 6. července při přívalových deštích k promáčení stropů a voda začala ničit nábytek a vybavení mateřské školy. Při záchraně majetku ochotně pomohla parta mladých z Louňoviček a několik dalších ochotných občanů. Všichni jsme se brodili ve vodě do půli lýtek. Ze svítících lustrů tekly proudy vody. Nebyl to pro nás dobrý pocit, ale naštěstí se nikomu nic nestalo.

Nástavbou budovy vzniklo 5 nových bytů: 2x 2+1, 2x 1+1 a garsoniéra. Žadatelů o přidělení bytů se sešlo 11, z nichž byli vybráni tito nájemníci: J. Absolonová, M. Dicková, V. Korecký, A. Krčová a J. Holoubek. Nájemní smlouvy byly uzavřeny na 8 let.

V úterý 6. července v dopoledních hodinách přicestovala z dalekého Kazachstánu rodina Dryginových, pro které bylo připraveno bydlení v domě č.p. 116. Nádherná byla solidarita Louňováků, kteří zajistili vybavení domu a domácnosti, včetně nákupu základních potravin. Z Kazachstánu Dryginovi přesídlili zpět do Čech se svými 10letými syny (dvojčaty) a jezevčíkem.

Další velkou stavební akcí byla výstavba komunikace, dešťové kanalizace a chodníků na Horáku, společně s rekonstrukcí elektrického vedení a veřejného osvětlení. Z důvodu nespokojenosti občanů se stavem vybudovaného chodníku v horním úseku Horáku, došlo ke snížení terénu a ke zúžení zeleného pásu mezi chodníkem a komunikací.

V polovině roku byla obci nabídnuta dotace na úpravu křižovatky na I. hrázi. Pružně bylo vyřízeno stavební povolení i výběrové řízení (vybrána firma Martinovský). K 20. prosinci bylo dílo hotovo. Byl zajištěn záliv pro autobusovou zastávku od Prahy, vybudován bezpečný chodník pro cestující k autobusovým zastávkám, včetně přechodů, rozšířil se a otevřel sjezd z křižovatky do obce. Navíc se ještě zvládlo vybudování chodníku v obci v zatáčce u Květoňů.

Okresní soud Praha-východ vydal rozsudek ve věci určení vlastnictví k budově samoobsluhy č.p. 1 ve prospěch obce Louňovice, avšak Jednota podala odvolání ke Krajskému soudu v Praze.

V Louňovičkách provedl Transtelefon - STP Telecom překládku dálkového kabelu od Mukařova podle lesa až na II. hráz, dále mezi polem a chatami dále směrem na Vyžlovku. S ohledem na další plánované sítě obec požadovala umístění kabelu do kraje pozemku komunikace, avšak provedení prací bylo značně chaotické a požadavkům obce přes veškeré námitky a dohady vyhověno nebylo.

Z důvodu značného nárůstu stavebních záležitostí byla 16. dubna ustanovena stavební komise obce Louňovice ve složení: předseda J. Řehák a členové komise L. Musil, J. Holeček, M. Škorpil a M. Boudová.

Obec Louňovice v tomto roce vstoupila do svazku obcí Mikroregionu Černokostecko.

Pan Daniel věnoval velké množství nových knih do místní knihovny a do mateřské školy, pan Henc podpořil finančním darem Den dětí a paní Vošmerová tradičně finančně podpořila místní knihovnu. Obec přispěla do celostátní sbírky částkou 15.000,- Kč pro oběti války v Kosovu.

V březnu, v ranních hodinách, se obcí rozeznělo zabezpečovací zařízení obecního úřadu. Co spustilo

alarm? Zloději! Nejdříve vnikli do vrat hasičské zbrojnice, odkud ukradli tzv. žábu (pěchovací měch), kterou zde měla uschovanou firma Sipra-Štursa, provádějící výstavbu vodovodu. Potom zloději rozbili okno v kanceláři obecního úřadu, jenže tím spustili zabezpečovací zařízení. Stačili pouze ukrást fax, který byl hned u okna. V čerstvě napadaném sněhu se našly stopy dvoukoláku. Končily pod Zvoničkou, kde zůstal jen prázdný vozík. Pachatele se nalézt nepodařilo.

Veřejná zasedání byla dvě, 14. května a 6. srpna, obě proběhla za velké účasti a zájmu občanů.

V roce 1999 se do obce Louňovice přistěhovalo 14 občanů, žádný nový občanek se nenarodil, odstěho-

vali se 4 a zemřeli 4. Přibýlo 7 nově zkolaudovaných rodinných domů.

Na závěr roku 1999 uspořádali partneři Ondřej Cuctych a Jana Zahálková Vánoční zpívání na horní návsi před hospodou U sv. Huberta. Smrk před obecním úřadem byl nádherně ozdoben žárovičkami, na návsi hořely ohně a louče, podávalo se svažené víno a sousedsky se ochutnávalo vánoční cukroví. Nejdříve se linula vánoční hudba z reproduktorů veřejného rozhlasu. Pak ale nastoupila kapela Ondřeje a Jany, složená z jejich rodin a příbuzných a jejich koledy rozezpívaly téměř všechny přítomné a že jich nebylo málo. Sešla se téměř celá vesnice. Nádherná atmosféra přinesla radost všem, kteří přišli. *mb a bh*

KOUPÁNÍ V NAŠICH RYBNÍCÍCH

Naší obcí prochází tzv. Jevanská rybníční kaskáda. Jedná se o soustavu rybníků Požár-Louňovický-Pařez-Vyžlovský-Ján-Švejcar-Jevanský-Pilský-Šachovec-Propast-Hruškov. Rybníky propojuje Jevanský potok, který pramení mezi Svojeticemi a Srbinem a je dlouhý skoro 21 km(!) a u Stříbrné Skalice ústí do Sázavy. Jako první se na něm nachází rybník Požár, který ovšem nepatří do katastru naší obce. Zde dochází k mýlce, že je „náš“, protože podél něj vede hráz a je tak i pojmenovaná autobusová zastávka Louňovice - I. hráz.

Naším je až rybník druhý, zvaný Louňovický - tedy zastávka II. hráz. A do našeho katastru patří i třetí rybník na kaskádě - Pařez, který je částečně zastíněný lesem. Rozlohou je největší Louňovický rybník, skoro 8 ha, následuje Pařez (4,5 ha) a nejmenší je Požár s 3,5 ha.

Rybníky sloužily a slouží jako násadové (tj. pro chov ryb), ale to jim nikdy neubíralo na jejich druhém

využití, místo ke koupání. Středem zájmu byl vždy rybník Louňovický, a to zejména pro jeho vhodnější polohu a větší plochu. Nedovedeme odhadnout, jaké bylo předválečné koupání v Louňováku, první zmínky o takovém spontánnějším využití spadají do 30. let 20. století, kdy tzv. Okrašlovací spolek spravoval pláž koupaliště u Louňovického rybníka, vybudoval tam kabiny a lavičky. To po něm převzal po válce do nájmu p. Bittner, udržoval pláž s toaletami, vystavěl kiosek, kde prodával občerstvení (hlavně zmrzlinu). Pláž se tehdy nacházela na jeho jižní části, kiosek byl u silnice v zatáčce. Na místě dnešního transformátoru stály dřevěné toalety, za které ještě v 60. letech vybírala paní Bergmanová poplatek 50 haléřů. Samozřejmě, že i na pláž se vybíralo vstupné, takže byla využívána spíše letními hosty a „majetnější klientelou“. Ti ostatní vzali zavděk Požářem, kde byly také vybudovány dva vstupy do vody, které se občas zavázely pískem, nebo Pařezem, který zůstal vždy naprosto přírodní.

Stejně mám dojem, že nejvíce se v našich rybnících koupalo tak v 70.-80. letech minulého století. Začalo být více volného času, rozvíjelo se chatařství, léto bylo létem, rybníky byly sice i zabahněné, ale nezanesené sinicemi, k moři se nejezdilo tak často, bazény u domů nebyly vůbec, takže v létě se chodilo k rybníku vlastně pořád. Nejenom mladí, ti často na celý den, ale k večeru bylo vídat i starší Louňováky a chataře, jak si s ručníkem pod paží jdou zaplavat. Největší lahodou bylo, lehnout si po dlouhém koupání na vyhřátý asfalt, aut po hrázi přejelo pár za den, a přestože nebyla předepsaná rychlost 30 km/hod., tak většina aut ani rychleji nejela. U stavidla ještě nebylo zábradlí a vedly tam schody do rybníka, ale do vody jsme skákali rovnou ze „staváku“.

Občas se jezdilo na kolech nebo na motorkách Voděradskými bučinami (nyní je vjezd motorových vozidel zakázán) k druhé straně Vyžlovského rybníka, kde bylo několik přírodních „vlezíků“, velice sporadicky upravovaných. Nebo jsme také jezdili na koupaliště na Vyžlovku, které funguje dodnes. Již tenkrát tam byl umístěný vor a skluzavky a platil se vstup Kčs 3,-.

U rybníka Ján stál hotel Jevany (v 90. letech zbourán a nyní je místo něho zarostlá díra), před kterým bylo také koupaliště s bezplatným vstupem. Poměrně malá pláž s průsekem mezi stromy nám to dodnes připomíná. Půjčovna loděk a zejména cukrárna se zmrzlinou byla u Jevanského rybníka poblíž bývalého hotelu Moskva. Dnes je hotel zavřený.

V polovině 80. let se k nám dostal západácky orientovaný windsurfing. Nejvhodnější pro surfy byl Louňovák, kdy jich tam jednou brázdilo i 7 najednou! Surfy se tehdy přenášely ručně a ti zručnější měli taková doma dělaná vozítka za kolo.

Do Pařezu se moc koupat nechodilo, protože byl poměrně mělký a dost bahnitý. Ale občas tam bylo vidět

nějaké stany, jak si tam mladí divoce kempovali. Připomínám ovšem, že tehdy to ještě nebylo pod tak přísnou pokutou, byla-li vůbec někdy nějaká vybraná.

To samé se dá psát i o pokutování lovení ryb. Zejména pod splavem Louňováku a v potoce k Pařezu jsme chytali – i jen tak do ruky – plotice, okouny, sem tam i malý kapřík se zadařil. Pokud se nejednalo o vyložené čudly, tak je jasné, kde ryby skončily.

90. léta naprosto zchladila zájem o koupání v přírodě. Dá se říci, že jenom skalní příznivci nadále využívají této možnosti. Děti jsou spíše rodiči vozeny do aquacenter nebo se koupou ve vlastních bazénech u domů, často s celoročním provozem. Přesto se nemusíme možnosti koupat se v přírodě vzdávat. Louňovický rybník, Požár i Pařez byly po dlouhých letech odbahněny, a přece jenom není nad to, zaplavat si jako kdysi. K doporučení je návštěva Vyžlovského koupaliště, kde je pravidelně kontrolována čistota a nezávadnost vody, vor je neustále opravován a je vybudováno nové hřiště. Pro zajímavost dodávám, že výstavba hřiště byla částečně zaplácena z honoráře vyžlovských žen za nafocení erotického kalendáře.

bu

○○○

Paměti Josefa Jíry

○○○

Na úvod svého vzpomínání vás všechny zdravím. Pokud mi paměť ještě slouží, pokusím se předat mé životní prožitky z let dávno minulých, a to ze života rodiny Jírových a občanů obce Louňovic.

Můj otec František Jíra se narodil v roce 1892 ve Svojičích, okres Sedlčany. Jeho rodiče bydleli na statku, ne jako majitelé, ale jako deputátníci.

Matka Anna, rozená Kadlecová, ze Svíratc, okres Strakonice, dcera Jana Kadlece, kováře z Radobic.

Otec Františka Jíry Antonín jednoho dne jel s volským potahem na pole. Při zpáteční cestě se mu udělalo nevolno a on spadl ze šejtrochu, to byla sedačka na voze a zůstal viset za jednu nohu. Pochopitelně volský potah nebyl rozumu lidského a pokračoval volnou chůzí až na dvůr statku, ale již jej nikdo nekočíroval. A tak se Antonín Jíra umlátíl hlavou o silnici. V tento čas bylo jeho synovi Františkovi 13 roků. Nastala svízelná chvíle pro Františka a jeho matku Marii.

Syn František musel převzít deputát, aby je statkář nevystěhoval, ale zároveň s tím i veškeré pracovní povinnosti. A z těchto důvodů musel opustit školu o jeden rok dříve.

Život v nových podmínkách musel František zvládnout a také to dokázal. Za pár roků pak přišla vojna a jako voják s ostatními kamarády odjel na frontu. Po návratu, když vojna skončila, říkal: „Zaplať Pán Bůh, že jsem to přežil“. Vyprávěl o válečných hrůzách bojů v zákopech, o přímém zteči na bodáky. Zákopy byly ostřelovány nepřítelem a dopadající granáty zabíjely kamarády vedle něho a oni museli v zákopech přebíhat na bezpečnější místo. Šlapali po mrtvých i raněných, protože místa, kde se mohlo volně šlápnout mnoho nebylo. Bylo to kruté, říkal, ale jiné východisko nebylo, nežli smrt. Když se František při svém vyprávění zmiňoval, že se několikrát zúčastnil boje na zteč, to je s nasazenými bodáky na puškách,

muže proti muži, byla to hotová jatka. V této situaci se neomdlávalo, protože byl vojákům podáván alkohol, aby to zvládli. Mnoho bylo vyprávění o pobytu v Rusku, o životě tamních negramotných lidí, kde životní kultura, hlavně pro venkovské lidi, byla katastrofální. Mnohé rodiny spaly společně s domácím zvířectvem, koni nebo kravami.

Když skončila válka, tak se František vrátil zpět do rodné vesnice, kde již jako dospělý se oženil s mojí matkou Františkou. Po určitých letech se přestěhoval do Žernovky, a to s celou rodinou, s manželkou, se kterou měl již tři děti. V Žernovce se jim v roce 1926 narodilo další dítě, syn Josef (tedy já) a po tomto narození se celá rodina přestěhovala do Louňovic. Naroděnému synovi Josefovi byl za kmotra tehdejší starosta pan Jan Henc, od kterého obdržel dárek, kapesní hodinky s věnováním.

Otec pracoval v kamenném lomu Kaménka, odkud byl vzat základní kámen do Národního divadla v Praze. Později byl zaměstnán v kamenném lomu v Žernovce. Z tohoto lomu se vozil kámen na stavbu Štěchovické přehrady. Já jsem se tam byl také podívat.

Že život není jenom peříčko, jak praví jedno přísloví, to platí v naší rodině několikanásobně. Naše matka trpěla silným revmatismem, a to se projevovalo ne jako přítel, ba naopak. A tak byla hospitalizována v nemocnici. Léčba pro chudé neměla patřičnou péči a to matka tvrdě pociťovala. Jednou jel otec na návštěvu a vzal s sebou dceru Růženku. Do nemocnice to bylo 15 kilometrů. Jelo se ovšem na kole. Každý na svém. Růženka měla kolo, na kterém její bráška Pepa jezdil do měšťanky. Byla to spíš drčka než kolo. Bylo to kolo dědičné, na kterém začínal nejstarší brácha Frantík, který byl o 14 roků starší. Jelo se přes vesnice Žernovka, Štíhlice, Doubravčice a pak po lesní silnici směrem na Vrátkov. To byla poslední vesnice před Českým Brodem. A právě za Doubravčicemi se jelo lesem a silnice stále klesala. Takže rychlosti nabývalo. A právě v tomto úseku Růžence spadl řetěz z kola a rychlost se zvětšovala. My jako kluci, když se to stalo a spadl nám řetěz, tak jsme brzdili botou o zadní kolo. Toto však Růženka neznala a v tom fofru projížděla zátočinou a narazila v plné rychlosti do klády, kterou přes tuto silnici přetahoval koňský potah z jedné strany na druhou. Růženku to vymrštilo až do lesa. Dřevaři si nevěděli rady. Po nějaké chvíli však přijel otec, který se vrátil, když se mu zdálo podezřelé, že tak dlouho nejede. Dopadlo to tak, že Růženku odvezli koňským potahem do nemocnice a zůstala tam ležet již jako pacient a ne jako host za vlastní mámou. Při tom pádu si zlomila ruku a to nejhorší, měla úraz hlavy, který v pozdějších letech zapříčinil sluchovou slabost. U Růžanky to byla velká smůla. Ona totiž měla měknutí kostí. Jednou doma upadla na schodech a byla z toho zlomená ruka. Rovněž, když šla z obecné školy z Mukařova, tak zakopla a upadla. Byla z toho opět zlomená ruka. Neměla to prostě jednoduché. Při všech těchto smolných skutečnostech se učila velice dobře. Se sestrou Štěpánkou pomáhaly doma co se dalo, ale také co

bylo zaměřením pro děvčata jejich věku. Fyzicky to byli takoví dva špunti a kdyby se společně postavily na váhu, tak ten symbol v kilogramech nebyl závratný. Zrovna tak, jako jejich bráška Pepa. Ten se mohl klidně vážit na kuchyňských vahách.

Po té příhodě sestry Růžanky se nám smůla začala lepit na paty. Shořel nám náš doškový domek. Postavili jsme ale nový. Z toho jsme měli radost. Netrvala ta radost však dlouho, překazilo ji úmrtí naší maminky. A to byl zlom v životě nás všech. Doba byla taková, když někomu z dětí bylo 14 roků, tak šel se vyučit nějakému řemeslu a tím se uzavřela cesta, že by se z nás někdo vrátil do rodné obce. Náš otec se podruhé oženil a pro nás se z pochopitelných důvodů uzavírala vrátka našeho domu, pokud se to tak nechalo nazvat. A tak jsme všichni sourozenci žili tak, čeho jsme byli schopni. Já jsem se učil jako krejčí v Praze.

Za okupace Němců přišlo nařízení, že všichni, kdo se narodili v roce 1924 musí nastoupit na práci do Německa. A to postihlo mého bratra Jaroslava, ale i Antonína Čermáka, kteří společně odcestovali do Německa na práci. Když byl rok 1943, tak v tu dobu jsem byl ještě jako učeň v Praze. Pak se ale stalo něco, když někdo zazvonil na zvonek u dveří. Šel jsem otevřít a za dveřmi stál můj bratr s Toníkem Čermákem. Oni z toho Norimberka utekli a celou tu cestu až do Prahy šli pěšky. Dále pak pokračovali rovněž pěšky do Louňovic. Důvod byl, aby je nikdo v dopravním prostředku nechytil. Tím chci říci, že to byli opravdoví hrdinové.

Další příběh se uskutečnil u dalšího bratra Frantíka. Ten byl zaměstnán v době okupace v ČKD v Praze. Na pracovištích mezi našimi dělníky se pohyboval „verkšusák“, tak se říkalo německému dozorcí. Jednoho dne si můj bratr Frantík všimnul, jak tento dozorce mlátil našeho dělníka. Frantík se na to nemohl dívat, a tak toho Němce udeřil kovovým předmětem do zátylku. Ten se svalil na zem a zůstal v bezvědomí. Frantík si uvědomil, do jaké situace se dostal. Jednoduše vzal nohy na ramena a utekl do Německa do oblasti Magdeburgu, kde byl až do konce války. Domů se zpět vrátil zdrav. Tím nemyslím do Louňovic, ale do Prahy.

Pokračování v příštím čísle.

PRO VOLNÝ ČAS

GRILOVÁNÍ

O GRILOVÁNÍ, aneb o tom, že když se to umí, tak je to labužnický zážitek té nejvyšší kategorie

S létem nastává ten správný čas na posezení na zahradách či terasách, posezení s přáteli. K pohodové atmosféře spojené s pobytem venku přispívá, jak je všeobecně známo, i dobré jídlo a pití. Zejména grilování je takovým letním hitem, maso se koupí, naloží se do připravené koupené marinády, připraví se pár talířů, tácek na grilování, vyveze se zahradní gril na kolečkách s propan-butanovou bombou ve spodu .... vždyť grilování je zábava a zvládne ho s přehledem každý, kdo umí opéct maso na pánvi....

S tímto úvodním slovem jsem zašla za vyhlášeným mistrem grilování a uzení Honzou Boudou, který nad tím nevěřičně zakroužil hlavou, protože grilování bere jako kumšt. Je občas vidět v restauraci U Henců, jak obsluhuje venkovní gril.

Tak, Honzo, jak je to s tím grilováním u Henců?

Slavnostní zážeh jejich venkovního krbu byl v červenci 2008, takže letos začíná 3. grilovací sezónu.

Proti grilům na kolečkách nebo těm malým, přenosným, když je málo prostoru, nic nemám.

Klasický zděný krb je ale o něčem jiném. Není nad to, koukat do ohně a cítit tu správnou vůni dřeva.

Co tam griluješ?

Původní záměr byl rozšířit sortiment lounovické restaurace o speciality z grilu. Začínalo se s předuzenou kýťou, která grilováním a potíráním dochucovacími „mazadly“ získá ten správný „šmak“. Když je vhodné počasí, tak jsou na jídelníčku také grilované speciality. Mám pocit, že grilované pokrmy začínají nahrazovat i klasické nedělní knedlo-vepřo-zelo a řízky.

Trochu jiné je to s grilováním na objednávku, jako jsou různé srazy nebo svatby. To je zejména žádaná krůta nebo sele. Příprava selete je sice trochu složitější, ale zase to stojí za to. Nejraději si vše připravuji sám – jak první lák (voda, sůl, koření, česnek), který se musí předem svařit a pak se napíchá do svaloviny, tak i druhý, který nazývám „mazadlem“ (olej, sůl, koření, pivo), a tím při grilování potírám. Takové 30 kilogramové sele se napřed 5 hodin griluje a pak se teprve může začít s ořezáváním.

U krůty je to podobné, jen se před úpravou ještě prošpikuje, protože je sušší. Prase je totiž „samomazné“, víme? S ořezáváním u krůty se může začít tak cca po dvou hodinách. Krůty jsou u hostů oblíbenější, jsou finančně dostupnější, je z nich méně odpadu, jsou dietnější a podstatné je, že mají devatero druhů mas. No, už je nemohu ani vidět (smích).

Uvádíš tajemně, že používáš koření, tak jaké, prozradíš?

Rád bych, ale to po mně nechtěj. Nevím přesné slože-

ní, protože zde se fantazii meze nekladou. Používám i grilovací směsi koupené z obchodu, sám si něco přimíchám, ale bylinky (jako třeba šalvěj, bazalku, saturejku, kopr...) moc nepoužívám. Musím si dát pozor na sůl, přesolení je špatné, když se trochu více sekne ruka s kořením, tak to tolik nevadí, protože koření se vstřebá, ale se solí opatrně! Stejně jako s česnekem.

U ryb je zase důležité tolik nekořenit, spíše doporučuji jemné směsi na ryby, jako je např. citrónový pepř. U ryb je důležité, aby vynikla jejich chuť a ne ji přehlušit kořením.

Vidíš a právě na grilování ryb jsem se chtěla zeptat!

U Henců ryby skoro negriluji. On je také každý nemá rád. Ale jednou – a na to rád vzpomínám – jeden nejménovaný Alfík při významném kulatém výročí svého potomka přinesl dva obrovské lososy. Tak jsem je rozporcoval na podkovy, jemně posolil a okořenil (ryby nemarinuji, nebo jen krátce) a griloval jsem je na kameni.

To si jako najdeš nějaký šutr, hodíš ho na polena a griluješ?

Nějak tak, jenže ten kámen (nejlépe žulový) musí být opracovaný (vyhlazený) a nejlépe zasazený do kovového rámu. Když se na rozpálený kámen položí maso, ihned se zatáhne a nevyteče šťáva. Je vhodný i pro grilování mletých mas. Grilování na kameni je novinkou několika posledních let.

Ještě k těm rybám bych dodal, že na grilování se hodí masnější typy ryb jako je amur, tolstolobik, kapr. Pstruha je lepší připravit na pánvi, protože jeho jemné kosti se vypraží, což na grilu moc nejde. Na grilování používám ryby zásadně čerstvé, a to vlastně platí i pro všechna ostatní masa. Ještě jednu poznámku bych měl: maso před grilováním a marinováním zásadně nenaklepávám, porušilo by se vlákno – struktura masa a šťáva by vytékala.

Takže grilování není taková hračka?

Pro mě je to zábava, mám už něco nagrillováno, ale i zábava může mít dva konce: dobrý a špatný. Já mám samozřejmě raději ten, při kterém vyhrávám.

Teď ale vážně, důležité je udělat si dobrý základ tepla a udržovat teplotu, maso potírat, aby se nevysušilo, či nespálilo. Když se griluje na kulato (tj. masem se točí), tak plameny mají být zásadně za masem, ne pod masem. Při grilování naležato se připraví základ ohně na uhlíky a teprve až žářem se griluje. Důležité je počkat si, nespěchat. A hlavně, při grilování se o maso může starat pouze jeden člověk!!!

Co bych měla připravit, když si pozvu na barbecue pár přátel?

Tak za prvé, mluv po našem, a jestli tím myslíš grilování, tak si kup malé klobásky, za 2 minutky je máš ogrilované a nekomplikuj si život!

???

Vykostěná kuřecí stehna jsou hotová za 10 minut, doporučuji je předem naložit do marinády, stejně jako vepřové maso, jehož grilování trvá trochu déle.

Okrasné trávy

Bylo vyšlechtěno mnoho druhů trav. Lze vybírat z mnoha tvarů, barevných odstínů i velikostí – od několikacentimetrových nízkých trsů až po dvoumetrové traviny. Ozdobná často bývají i květenství. Ocelově modravé trávy jsou jako stvořené pro horké letní dny. Jejich barvy odrážejí sluneční paprsky jako ochranný štít. Pevností, houževnatostí a jemností zároveň se vyznačují např. kostřava ovčí, smělek sivý a ovsík stálezelený. Mezi travinami se velmi dobře vyjímají řebříčky, šalvěje nebo dobromysl. Výrazné kontrasty vytvářejí s trvalkami s květy červených barev jako je rozchodníkovec, třapatkovka nachová nebo zavinutka, ale půvabná je i kombinace se žlutě zbarvenými třapatkami, pupalkou a ozdobnými česneky. Na slunci se klasy mnohých travin třpytí jako stříbro. Tento efekt nabízí jednoletý ječmen hřivnatý, dochan a zaječí ocásek vejčitý nebo osinacek třtinovitý či kavyl. Dobře se uplatní i některé původní, v naší přírodě běžně rostoucí druhy. Nekonečné možnosti zahradnického kouzlení pak nabízejí dekorativní trávy okrasné.

Vzdušné vějíře trav umí v zahradě divy, zvláště když je rozvlí závan větru. Přesto jsou využívány poměrně málo. Mají přitom mnoho výhod – jsou poměrně nenáročné a nevyžadují mnoho péče, ozdobné jsou po většinu roku – dokonce i v zimě. Jsou nejen zelené, ale i zlatavé, purpurové, namodralé i stříbrné. K nejkrásnějším ozdobám v květinových záhonech patří jednoleté

a vytrvalé okrasné trávy, protože nabízejí v každém ročním období jemné, filigránské tvary listů, stébel či klasů, které záhon odlehčí.

Bylo vyšlechtěno mnoho druhů trav. Lze vybírat z mnoha tvarů, barevných odstínů i velikostí – od několikacentimetrových nízkých trsů až po dvoumetrové traviny. Ozdobná často bývají i květenství. Ocelově modravé trávy jsou jako stvořené pro horké letní dny. Jejich barvy odrážejí sluneční paprsky jako ochranný štít. Pevností, houževnatostí a jemností zároveň se vyznačují např. kostřava ovčí, smělek sivý a ovsík stálezelený. Mezi travinami se velmi dobře vyjímají řebříčky, šalvěje nebo dobromysl. Výrazné kontrasty vytvářejí s trvalkami s květy červených barev jako je rozchodníkovec, třapatkovka nachová nebo zavinutka, ale půvabná je i kombinace se žlutě zbarvenými třapatkami, pupalkou a ozdobnými česneky. Na slunci se klasy mnohých travin třpytí jako stříbro. Tento efekt nabízí jednoletý ječmen hřivnatý, dochan a zaječí ocásek vejčitý nebo osinacek třtinovitý či kavyl. Dobře se uplatní i některé původní, v naší přírodě běžně rostoucí druhy. Nekonečné možnosti zahradnického kouzlení pak nabízejí dekorativní trávy okrasné.

Chutově zajímavý je králik grilovaný na kulato, kterého je dobré nejen předem naložit, ale ještě jej prošpikovat.

Slyšela jsem, že také rád udíš.

Ano, ale s grilováním to má společně pouze to, že se topí dřevem. Udí se hlavně v zimě. Je to na delší povídání.

Můžeme si tedy v dalším čísle Zpravodaje popovídat o uzení?

Hmm...ano.

Honzo, tak ještě prosím nějakou fakt dobrou radu na závěr.

Když se griluje, tak se musí podlejvat, zde neplatí zásada že jenom jeden u grilu, ale to mohou i ostatní.....

Byli jsme s Honzou dohodnutí, že když o něčem píšu, tak musím vědět o čem. Ugriloval mi černou tresku z Norska. Část připravil na kameni, část griloval v mřížce. Ta z kamene byla o trochu šťavnatější, ale ta z mřížky chutnala báječněji – po voňavém dřevě.

bu

Když se období květu většiny rostlin chýlí ke konci, otvírá se prostor pro trávy. Okrasné druhy, které pocházejí zejména ze Severní Ameriky a východní Asie dál zdobí zahradu. Pozdním květem až do listopadu se zdobí bezkolenc rákosovitý, zlatovousnice, ozdobnice čínská a pampas. Dokonce i odkvetlé klasy trav, pokud je nezlomí velké množství sněhu, mohou zdobit záhon až do jara.

Trávy jsou ideálními partnerskými rostlinami pro všechny trvalky i letničky. Mohou vytvářet působivá pozadí jiným rostlinám, doplňovat seskupení dřevin, skalky i vřesoviště, na malých plochách dokonce nahradit keře. Samotná skupina různých, vhodně zkombinovaných druhů travin může vytvořit skvělý doplněk zahrady a domu. Vlhkomilné druhy zase najdou uplatnění v blízkosti zahradního jezírka.

Výhodou pěstování okrasných trav je jednoduchá péče. Trávy rozmnožujeme na jaře jednoduchým dělením trsů. Seřezáváme je rovněž na jaře, dříve než vyraší. V zimě jsou obvykle ozdobné i po uschnutí, staré listy navíc rostlinu chrání před vymrznutím.

Nejoblíbenější druhy okrasných travin:

Ozdobnice (*Miscanthus*) – bujně rostoucí travina, které se dobře daří i na vlhčích místech. *Miscanthus floridulus* dorůstá až třímetrové výšky, *M. sacchariflorus* s chocholovitým květenstvím jen o půl metru méně. *M. sinensis* je vyšlechtěna i v řadě variet s bílé či žlutě proužkovanými (odrůdy *Stricta* a *Zebra*) či skvrnitými listy. Odrůda *Ghana* se od srpna vybarvuje do nápadné hnědi.

Medyněk (*Holcus*) – i v naší přírodě rostoucí druh, medyněk měkký, je naprosto nenáročný a snese vlhko i sucho, slunce i stín. Dorůstá kolem 30 cm, zajímavá je jeho panašovaná varieta.

Třtina (*Calamagrostis*) – bohaté trsy úzkých listů jsou ozdobné i v pozdním podzimu. Dorůstá výšky až jeden a půl metru, je poměrně vlhkomilná a dává

přednost kyselejšími půdami. V Evropě roste planě několik druhů.

Ostřice (Carex) – elegantní travina pěstovaná v mnoha druzích, z nichž nízké tvoří kulovité drny, trsy vysokých dosahují až metrové výšky. Odrůda Ice Dance je bíle panašovaná, Evergold má žlutozelené listy. Ostřicím vyhovuje spíše vlhké a stinné stanoviště.

Kostřava (Festuca) – druh Festuca glauca je velmi zajímavý svými kompaktními trsy modravé barvy, které jsou v květnu a červnu navíc doplněny zlatými klásky květenství. Dorůstá kolem 30 cm. Svědčí jí sušší a nepřilíhající výživná písčité půdy.

Kavyl obrovský (Stipa gigantea) – kavyl je známý svým nezaměnitelným a půvabným květenstvím, které jako by sestávalo z dlouhých ochmýřených vlásků. Pochází z jižní Evropy, na jednom místě však drobnější druh krásného kavylu planě roste i u nás – v Pouzdřanské stepi na Pálavě. Má rád slunce, nedaří se mu na kyselých půdách.

Třeslice prostřední (Briza media) – jemňounká, i planě rostoucí a přesto velmi okrasná tráva s fialovým nádechem, již vzhled klásků přinesl přízvisko „čmeláč housky“. Svědčí jí slunné stanoviště s propustnou, na živiny chudou půdou. Dorůstá nejvýše půl metru. Uplatní se i v okenních truhlících, půvabná je sušená – samotná i v různých kombinacích. Právě tak jako jednoletá Briza maxima.

Pampová tráva (Cortaderia) – výrazný a mohutný druh, který se uplatňuje často jako solitéra. Ozdobný je jak svými tmavozelenými listy, tak hustým květenstvím. Vyšlechtěno je vícero kultivarů, většina z nich dorůstá dvou až dvou a půl metrové výšky. V zimě potřebuje pampas důkladnou ochranu před mrazem a vlhkostí. Poslouží například vysoká vrstva spadaneho listí zajištěná pletivem. Svědčí mu propustná a výživná půda.

Proso prutnaté (Panicum virgatum) – zajímavá je odrůda Shenandoah, kterou téměř po celý rok zdobí červené listy a na podzim i jemné laty květů. Odrůda Rehbraun získává měděně červenou barvu od srpna. Zvláštností je odrůda Heavy metal s modrozelenými listy.

Lalang (Imperata) – je nepřehlédnutelný díky své červené barvě. Vyžaduje zimní pokrývku.

Dochan neboli vousatec (Pennisetum) – až metr vysoká travina s hustými, jemnými listy a velmi ozdobnými, chundelatými klásky. Vyžaduje dostatek slunce, vláhy i živin.

Okrasné i přírodní druhy trav jsou ideálním materiálem do suchých vazeb – jejich květenství neztratí ze své krásy sušením takřka nic. Květenství je důležité sklízet v době rozkvětu, aby zůstalo celistvé i po usušení a nerozpadalo se. Nejlépe se suší ve váze bez vody, nebo vodorovně položené na pletivu. Výraznější traviny dodají vazbám strukturu, drobné je zjemní. Největší uplatnění najdou právě v kombinaci s jinými rostlinami, velmi zajímavé však mohou být i samotné. Spíše jako sušená nežli živá je známa travina, zvaná pro svůj roztomilý vzhled zaječí ocásek (*Lagurus*

ovatus). Je jednoletá a lze ji vysévat i přímo, ale pokud si ji v březnu předpěstujeme, vykvete mnohem dříve. Podobně se předpěstovává i ječmen hřivnatý (*Hordeum jubatum*), vousatec zmáčkнутý (*Pennisetum compressum*) a vousatec vlnatý (*P. villosum*). Velmi vděčné jsou v suchém stavu třeslice. Podobné uplatnění však najdou takřka všechny druhy travin. *mp*

INZERCE

Hlídaní dětí

Milá maminko a tatínku, stalo se vám někdy, že vás popadla chuť vyrazit si spolu za zábavou, do divadla, kina, ale vaše ratolesti jste neměli komu svěřit, protože zrovna nebyla po ruce babička, tetička, která by vám je pohlídala? Možná jsem ta pravá, která vám v této situaci může pomoci.

Je mi 35 let, jsem VŠ vzdělaná vychovatelka s praxí ve výchově dětiček zdravých, ale i postižených. Tětočinnostisevěnuji na ŽL. Bydlím v Louňovicích a hlídání preferuji v domácím prostředí dítěte (není podmínka). Mám řidičský průkaz sk. B a jsem aktivní řidič.

V případě, že vás moje nabídka služby oslovila, zavolejte nebo napište na níže uvedené kontakty a od 2. 7. 2010 jsem vám k dispozici.

mobil: 603 457 929
email: st.gondova@gmail.com
cena: 130,- Kč/hod

FIT LADY

FITlady Říčany, studio pro ženy, si Vás dovoluje pozvat od září 2010 do svých prostor na Komenského náměstí v Říčanech.

Chcete si zacvičit ve skupinách nebo dáváte přednost individuálnímu přístupu?

Rády byste shodily pár nadbytečných kilogramů?

Občas Vás bolí záda, a přesto se chcete hýbat?

Chcete být krásná a nechat se hýčkat v našem studiu?

Nebo máte chuť jen tak si popovídat s kamarádkou v naší příjemné kavárně?

Nabízíme širokou škálu různých druhů cvičení pro ženy všech věkových kategorií – např. pilates, powerjoga, body styling, Alpinning, bosu atd. ve třech cvičebních sálech.

Také si můžete odpočinout při masáži či kosmetice.

V průběhu dopoledne Vám rádi pohlídáme Vaše děti.

Těšíme se na Vás.

Více informací najdete na www.fitladyricany.cz

KAM NA VÝLET

Po stopách základních kamenů ND - Vrch BLANÍK

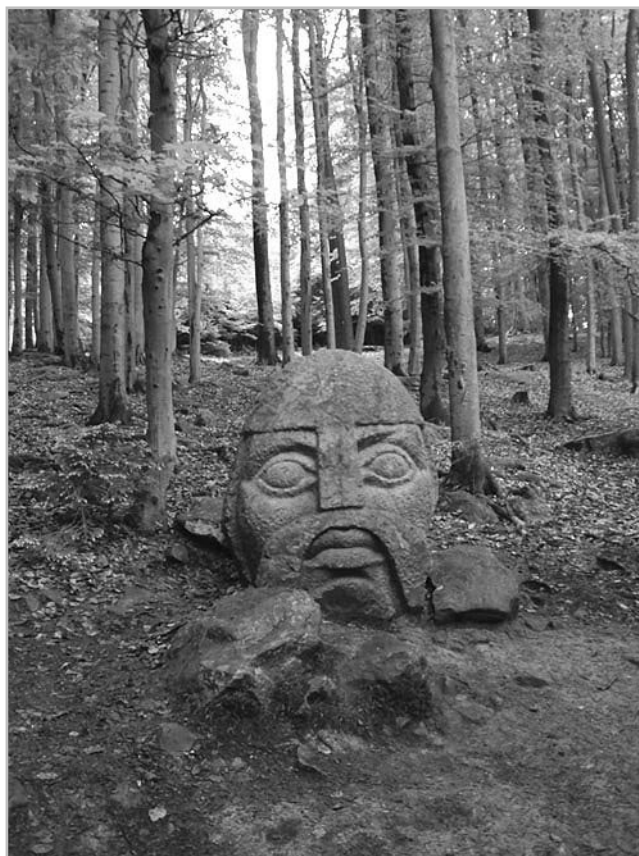
Nejzamotanější příběh základního kamene Národního divadla souvisí se zaměřováním našich Louňovic a Louňovic pod Blaníkem. Po dlouhou dobu připadalo badatelům a historikům zcela logické, že by mohl hlavní základní kámen pocházet z Blaníku, místa svázaného s historií našeho národa. Proto údaje o kameni z Louňovic byly pokládány za totožné s kamenem z Blaníku. O vylomení kamene ze Slepíčí skály na Blaníku se zasloužili měšťané Louňovic pod Blaníkem hned dvakrát. (První vylomený kámen nevyhovoval rozměry a byl zasazen do zdiva pivovarského sklepení v Louňovicích p. B. Druhý si můžete prohlédnout v Národním divadle s číslem 5 a nápisem BLANÍK). Teprve expertiza kamene v 60. letech minulého století prokázala rozdílný původ hornin a záhada dvou kamenů z Louňovic tak byla definitivně rozluštěna.

Aby toho nebylo málo, i Blaníky máme dva - Malý a Velký. Cílem tohoto výletu je zdolání Velkého Blaníku s jeho dřevěnou rozhlednou vybudovanou v roce 1941 Klubem českých turistů. Historie v pořadí již třetí rozhledny i nerealizované plány na stavbu dalších objektů v jejím okolí jsou pěkně popsány na informačních tabulích naučné stezky. Bude lepší informace čerpat na místě, pěkně postupně v malých dávkách. Alespoň tak méně vyspělí sportovci budou mít dobrou výmluvu, proč nesoupeřit s testem zdatnosti (inzerovaným na úpatí hory) a raději budou delší pohodlnější cestou pozvolně stoupat a pročítat si jednotlivá zastavení naučné stezky.

Pokud se rozhodnete pro variantu dopravy automobilem, svého plechového miláčka zanecháte přímo pod vrchem na hlídaném parkovišti. Samotný výstup na Blaník vám pak nezabere moc času a stihnete třeba i navštívit zámecké expozice Nejstarší dějiny Louňovic pod Blaníkem a Včelařské muzeum.

Ostatní se dopraví do Říčan na vlak, pak do Benešova, kde přestoupí na autobus do Louňovic p. B. Z Louňovic p. B. se vydáte po červené na úpatí vrchu, kde začíná naučná stezka „S rytířem na Blaník“. Jednoduché občerstvení, turistickou známku, suvenýry a hlavně vstupenku si pořídíte v přízemí rozhledny. Po úspěšném zdolání všech dřevěných schodů a pokochání se výhledy do krajiny se vydáte po naučné stezce směrem do Vlašimi. Připravte se na interaktivní hravé úkoly, které rozhodně nejsou jen pro nejmenší návštěvníky. Naučná stezka končí Geologickou expozicí. I když nejste zrovna fanoušky na ortoruly, jistě oceníte dřevěný pavilonek, který dobře poslouží k posezení. Při požívání svačinky si můžete pročítat panely třeba o těžbě zlata a jiných rud.

Nyní už opustíte naši nejmenší chráněnou krajinnou oblast a doputujete do Vlašimi. Vlašim se svým rozlehlým zámeckým parkem a muzejními expozicemi si nechejte na samostatný výlet. Pro další výpravy do

Kraje Blanických rytířů si ve vlašimském Podblanickém ekocentru ČSOP (sídlí naproti zámku) vyzvedněte hezky zpracované průvodce s mapami.

V Louňovicích p. B. už pracují na přípravách Svatojáckých slavností. Termín ještě nebyl stanoven. Pokud máte zájem o historický průvod knížete Václava, staročeský jarmark, pouťovou zábavu nebo slavnostní mši na vrchu Blaník, rezervujte si ve svých diářích poslední víkend v září. *eu*

HISTORICKÉ MRAČENÍ

na Tuchorazské tvrzi 21. a 22. srpna 2010

Mračení jsou historické slavnosti, které se dlouhá léta pořádaly na středověké tvrzi v Mrači, v Pyšelích a na zámku Berchtold v Kunicích. Letos zavítají na tvrz v Tuchorazi, která je od Louňovic vzdálená jen několik kilometrů na říčce Šembeře, mezi Kostelcem nad Černými lesy a Českým Brodem. Normálně tato tvrz není volně přístupná. Tím spíše si nenechte ujít mimořádnou příležitost v sobotu a neděli 21. a 22. srpna 2010, kdy na středověké tvrzi v Tuchorazi proběhnou historické slavnosti - bitva, šerm, hudba, tanec, řemesla, dobové tržiště.....

Více na <http://tuchoraz.xf.cz>.

mb

ZÁMEK BERCHTOLD V KUNICÍCH

Na prázdninové měsíce mám pro vás jeden extra „žhavý TIP“, kam si vyrazit zejména s našimi malými, a tím je návštěva DĚTSKÉHO RÁJE a zámku Berchtold v Kunicích-Vidovicích. Nenechte se zmást poměrně dlouhým názvem, protože kratší je vždy lepší nejenom pro zapamatovatelnost. Ostatně já sama, když jsem poprvé název slyšela, tak jsem z toho nebyla moudrá.

Takže kde to je a co to je?

Dovolte mi ždíbec historie: panské sídlo ve Vidovicích je zmiňováno již ve 14. století, postupně se majitelé měnili, jednou ves Vidovice náležela k Velkým Popovicím, pak do r. 1894 ke statku Chlum. Tehdy byl statek přestavěn a označen jako „nově vystavěný zámek s parkem“. Nyní spadá pod Kunice. Od roku 1910 byl posledním majitelem šlechtický rod Berchtoldů. Po zestátnění zámku v r. 1948 se zde děly věci: hospodařila zde i armáda, ale bohužel ani po r. 1990 nedošlo k podstatné změně. Zámek byl převeden na obec Kunice, která ho prodala soukromé firmě, která celý zámek a areál velmi zadlužila, v lidové mluvě „vytunelovala“. Areál a zámek jen chátral a sloužil i jako skládka!

K obratu došlo v roce 2005, kdy byl zámek zakoupen novým vlastníkem, který má vztah nejenom ke sportu (vedle zámku se nacházel a dodnes nachází krásný sportovní areál), ale zejména k dětem. Současní majitelé, manželé Růžičkovi, za vydatné podpory firmy Alkom-Security a.s., OÚ a TJ FK Kunice, nyní věnují všechnen čas a energii na celkovou obnovu zámku a zámeckého parku.

Co zámecký areál nazvaný DĚTSKÝ RÁJ nabízí?

„Na Berchtoldu je trochu jiný svět než kolem nás v běžném životě. Je to svět fantazie, pohody a plný krásné přírody.“

1. Pohádkovou zemi

Po celém areálu zámeckého parku na nás čekají pohádkové bytosti ve stálé expozici strašidylek, skřítků a víl známé objevitelky Pohádkové země, grafičky, ilustrátorky a spisovatelky V. Klimentové. Při prohlídce potkáme i kocoura Mikeše z nedalekých Hrusic, loupežníka a tříhlavou dračici s vejcem, ze kterého se brzy vylíhne malý dráček. Můžeme jít do pekla s Luciferem či uvidíme motýlí strom (to chce pořádně se dívat), perníkovou chaloupku...

2. Expozici více než 30 miniatur českých hradů, zámků a historických objektů

Věrné kopie uchvátí svou propracovaností. Nejvíce se líbí Červená Lhota a Karlštejn, náměstí v Telči a i zcela nově instalované Trosky. Miniatury jsou citlivě zakomponovány do celkového rázu areálu a děti si je mohou prohlédnout opravdu zblízka, protože v Dětském ráji se chodí i po trávě.

3. Obří stavebnici a dětské hřiště

Malí návštěvníci si mohou postavit nějaká umělecká

dílka, oblíbeným místem je též dětské hřiště vybavené lanovkou, skluzavkou, hradem, houpačkami, pískovištěm a lavičkami pro chvíle odpočinku a relaxace.

4. Mini ZOO

V malé ZOO na malé návštěvníky čekají králíci, slepičky, kozičky... Před ZOO je v letošní sezóně umístěna výstava historických hospodářských strojů, to je spíše něco pro tatínky.

5. Vyzkoušení řady sportů

Např. tenis, golf, stolní tenis, volejbal...

„Cílem je, aby areál sloužil stejně jako sousední sportoviště pro veřejnost a zejména pro rodiny, kde spolu stráví volný čas plný společných prožitků, pohody, zajímavostí, her, sportu, poznání a poučení. Kde si tatínek, maminka, děda, babička a děti najdou něco pro sebe“.

Jak se na zámek Berchtold dostanete?

Z Louňovic je nejlepší jet autem (nebo na kole) tak cca 15 km přes Mukařov, Tehov, Všestary, Strančice, Kunice. Nebo po brněnské dálnici D1 (exit Všechromy), dále směr Strančice, kde před začátkem obce odbočíte vpravo do Kunic.

Vlakem se jede do Strančic a od nádraží to jsou asi 2 km pěšky, nebo i autobusem PID č. 461 do Vidovic a zastávka je přímo u zámku.

Více informací získáte na: www.zamekberchtold.cz

bu

Bonusový tip na zářijový výlet KOMORNÍ HRÁDEK – 11. ZÁŘÍ 2010

Podarilo se na Ministerstvu obrany ČR „vyzvědět“, že se opět uskuteční Den otevřených dveří ve školicím a vzdělávacím středisku Komorní Hrádek. Jedná se o jedinečnou možnost prohlídky historických prostor jinak veřejnosti nepřístupného zámeckého komplexu. Dá se předpokládat, že doprovodným programem, který připravují vojáci Armády ČR, budou opět ukázky výcviku služebních psů, bojových umění a zbraní.

eu

MINULOST a SOUČASNOST

Rybník Louňovák v dřívějších časech a nyní.

Redakce: Eva Barnhartová, Marie Boudová, Pavel Čadil, Roman Čížek, Božena Homolková, Dana Kodejšová, Otto Krutský, Mariana Procházková, Eva Uzlová, Bronislava Udržalová. **Grafická úprava:** Olga Myslíková.

Vydavatel: Obecní úřad Louňovice. Registrace: MK ČR-E 173